



Parivartio

No: 4 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

61. vuosikerta

19.8.2022



Reserviläisten frisbeegolfin SM-kulta kirposi hurjalla tuloksella

s. 12

Neuvosto-
partisaanit
– murhaajat
rajan takaa

s. 3

Kirjeitä Kiovan
rintamalta – osa 2

s. 4–5

SPR varautunut
toimimaan
monenlaisissa
kriiseissä

s. 6

"Turvallisuus
palasi politiikan
ytimeen"

s. 7

Kuinka ruostuttaa
kaikki, eli kalusto-
huoltoa venäläiseen
tapaan

s. 12

Kirja-arvostelu:
Oliko Somerin
taistelu 1942
ensimmäinen JOINT-
operaatio?

s. 11

PÄÄKIRJOITUS

HENGENRAVINTOA

Uuden ajan sodankäynti olikin myytti

Sota Ukrainassa ei osoita laantumisen merkkejä. Sota on muuntunut molempuoliseksi kulutusodaksi I maailmansodan länsirintaman tyyliin. Epäsuoran tulen yksiköt rusikoivat vastapuolen asemia ja poteroissaan kyyhöttäviä sotilaita kaatuu ja haavoittuu molemmilla puolilla päivittäin kymmeniä, ellei satoja.

Olemme siis siirtyneet sodankäynnissä vuosikymmeniä taaksepäin; jokin aika sitten sotateoreetikot ja sota-analyitikot olivat kovasti sitä mieltä, että tulevaisuuden sodankäynti on kirurgisen tarkkoja erikoisoperaatioita, jossa vastapuolen taistelukyky ja -tahto lamautettiin tuhoamalla sotilas- ja yhteiskunnan toiminnan kannalta keskeiset infrastruktuurin kohteet. Ja kaikki tämä olisi tapahtunut lähes kokonaan ilman siviilihenkilöihin kohdistuneita tappioita. Eli sodankäynti olisi palautunut herrasmiesmäiseksi sotilaiden väliseksi kamppailuksi poliitikkojen päämäärien saavuttamiseksi.

Toisaalta samaan aikaan kyseiset asiantuntijat olivat sitä mieltä, ettei Euroopassa enää käytäisi sotaa ja asevoimiin satsaaminen on rahanhukkaamista turhaan. No, jälkiviisaus on helpointa viisautta ja siinä jokainen tavantallaaja voi olla asiantuntija.

Onneksi Suomessa oltiin päätöksenteossa ”hitaita hämäläisiä”, eikä Puolustusvoimia ajettu alas niin kuin hyvä ystävämmme läntisessä naapurissa. Suorituskyvyn, oli sitten kyse huoltovarmuudesta, sotaväestä tai vaikkapa lumenaurauskyvystä (talvella), alasajo on helppoa ja nopeaa. Sen sijaan suorituskyvyn, varsinkin huoltovarmuuden ja puolustuskyvyn, luominen lähes tyhjästä vie rahaa todella paljon ja aikaa voi kulua useista vuosista jopa kymmeniin vuosiin. Tämän ovat rakkaat naapurimme lännessä ja osin myös keskisessä Euroopassa huomanneet nyt katkerasti sekä huoltovarmuuden, mutta ennen kaikkea puolustuskyvyn osalta.

Tarvittavan kaluston ja järjestelmien saaminen markkinoilta ei ole kovin helppoa eikä halpaa varsinkin, kun kaikki muutkin haluavat samaa tavaraa. Ja vaikka sitä kalustoa ja jär-

jestelmiä olisikin saatavilla, niin niiden käyttöön tarvitaan koulutettua henkilöstöä niin palkattuna henkilöstönä kuin reservissä. Eikä nykyaikaisten aseiden ja järjestelmien kouluttaminen tapahdu sormia napsauttamalla. Tämän ovat nyt kokeneet myös niin ukrainalaiset kuin venäläiset. Palaan tähän asiaan syvemmin seuraavassa lehdessä olevassa artikkelissani.

Sodan pitkittyminen (joka toki oli odotettavissa) on jo aiheuttanut Euroopassa sota-väsymystä. Ukrainalaisten auttamisenhalu on alkanut hiipua niin yksityishenkilöiden kuin maidenkin keskuudessa. Enää ei rahallista apua ja materiaalia virtaa ukrainalaisten tuoksi samaan malliin kuin vielä pari kuukautta sitten. Ainoastaan Yhdysvallat tukee materiaalisesti Ukrainaa merkittävästi, mutta selvästi eurooppalaisten valtioiden ”yliäämävarastot” alkavat tyhjäntä eikä eurooppalainen aseteollisuus pysty tuottamaan materiaalia niin paljoa, että omia varastojaan täydentävät Euroopan maat voisivat lähettää osan materiaalista Ukrainaan.

Samaan aikaan kohonneet elinkustannukset maakaasun, polttoaineiden ja lannoitteiden hintojennousun ja näistä aiheutuneet seurannaisvaikutukset ruuan, sähkön, liikkumisen ja asumisen kustannuksiin alkavat käymään tavallisten eurooppalaisten kukkarolle. Tämän vuoksi poliitikkojen katseet kääntyvät omaan maahan ja yhteiskuntaan, koska pitäähän se seuraavakin vaalikausi päästä istumaan eduskunnassa, parlamentissa tai edustajainhuoneessa.

Sota ei koskaan ole halpaa varsinkaan Euroopassa, mutta valitettavasti meidän on vain kestävä tämä ja jätettävä kalliimmat gourmet-annokset vähemmälle, vähennettävä vapaa-ajanautoilua sekä sähkönkulutusta. Jos me eurooppalaiset ja suomalaiset emme nyt seiso yhteisessä rintamassa Ukrainan tukena, jotta sota Ukrainassa päättyy puhemies Vanhasen lausumalla tavalla Venäjän tappioon, niin väitän vielä ankeampien aikojen ja vyönkiristämisen olevan edessä pitkälle tulevaisuuteen.

Jos Venäjä nyt Ukrainassa saavuttaa edes

Pyrrhoksen voiton, on varmaa, että sama show alkaa Ukrainassa tai jossain muualla Euroopassa muutaman vuoden päästä uudelleen. Ja silloin se tulee vielä kalliimmaksi eurooppalaisille niin rahallisesti kuin ihmishenkien ja infrastruktuurin menetyksinä.

Palaan lopuksi vielä meitä lähempänä olevaan arkisempaan asiaan. Jos ihmettelette tätä ja tulevia lehtiä lukiessanne, että ns. tuoreetkin uutiset ja jutut ovat lähes kuukauden vanhoja, niin kerron teille syyn. Kaikkia kansalaisia asuinpaikasta riippumatta tasapuolisesti kohtelemaan veloitettua Suomen Postin postien käsittelyn, lajittelun ja jakamisen hitaus on syynä tähän. Aiemmin lehden aineistopäivä oli noin kaksi viikkoa ennen sovittua ilmestymispäivää. Johtuen Postin palvelualenemasta aineistopäivää on jouduttu aientamaan nyt lähes kuukauteen, jotta lehden aineisto ehditään muokkaamaan, taittamaan, painamaan ja saamaan Postille jakeluun. Tällä hetkellä painettu lehti pitää olla Postilla Helsingin lajittelukeskuksessa (koska lajittelua ei jostain syystä voida tehdä Liedon lajittelukeskuksessa) yli viikkoa ennen ilmestymispäivää. Eli, jos ilmestymispäivä on keskiviikko, niin lehti pitää olla painettuna Liedon lajittelukeskuksessa viimeistään edellisen viikon tiistaina, jotta se on Postin hoitamilla jäsenillä kyseisenä ilmestymispäivänä (niin ja tiistaina ja torstaina ei jaeta tällaisia lehtiä...).

Ne teistä, jotka saatte lehden Jakeluyhtiö Suomen jakamana, tulette saamaan lehden todennäköisesti painoviikon torstaina tai perjantaina tai viimeistään ilmestymisviikon maanantaina. Pahottelen asiaa, mutta en pysty tekemään asialle mitään.

Toivon vaan, että tarvittaessa käskykortit reserviläisille ja ajoneuvoille saadaan perille nopeammin kuin viikossa. Niillä kun on aika kova kiire.

Joni Lindeman
päätoimittaja

PIIRIKIRJOITUS

Perinnetyö kutsuu reserviläisiä

Niistä noin 700 000 miehestä ja 100 000 naisesta, jotka sotimme 1939 – 1945 raskaina mutta samalla itsenäisen kansakuntamme kunniakkaimpina vuosina, turvasivat maamme koskemattomuuden ja vapauden, on tätä kirjoitettaessa keskuudessamme runsaat 3500. Harvenneet rivit käyvät vähiin. Meille reserviläisille korkean maanpuolustustahdon elävistä esimerkeistä kohta viimeisetkin ovat poissa. Jää jäljelle vain suuren suomalaisen sukupolven mittaamattoman arvokas aineellinen ja henkinen perintö ja perinne.

Mainitun kehityksen seurauksena myös veteraanijärjestöt, niin paikallis-, piiri- kuin valtakunnankin tasolla ajavat hallitusti ja asenteittain toimintaansa alas. Ensinnä tämä näkyy tietenkin paikallisella tasolla veteraaniyhdistysten purkautumisena, mutta tällä hetkellä jo piirijärjestöjäkin on purettu. Valtakunnan tasolla ensimmäinen liitto on tehnyt ensimmäisen purkamispäätöksensä. On siis menossa siirtymävaihe veteraanijasta perinneajasta. Vaihe on herkkä, ei vähiten veteraanisukupolven edunvalvonnan kannalta katsoen, tähän tehtävään ei katkoksia saa tulla.

Usein on kysytty ja kysytään, minkä takia erityistä perinnetyötä on vielä veteraanien jäl-

keenkin tehtävä? Eikö mennyttä ja sotavuosia ole muisteltu jo tarpeeksi? Tammenlehvän Perinneliiton perustamisasiakirjassa veteraanien viesti jälkipolville on heidän itsensä tiivistämänä seuraava:

Sotimme veteraanien teot ja saavutukset sodan ja rauhan aikana ovat arvokas osa Suomen historiaa. Veteraanien sanoma tuleville sukupolville on, että pienikin kansa voi puolustaa menestyksellisesti itsenäisyyttään ja vapauttaan

Sotimme aikainen sukupolvi luotti kansojen välisen ristiriitojen ratkaisemiseen neuvottelemalla. Se joutui kuitenkin aseinen puolustamaan kansamme olemassaoloa äärimmäisen uhan edessä

Veteraanien teot itsenäisyyden ja kansanvaltaisen järjestelmämme säilyttämiseksi ovat vapaan ja vauraan Suomen perusta.

Aineeton ja aineellinen perintö pitää myös säilyttää. sillä on oltava hoitajansa ja esillä pitäjänsä. Muuten on olemassa vaara, että monet aikaa, vaivaa ja rahaa vaatineet hankkeet, joita joka puolelta Suomea löytyy, ovat lopulta olleet turhia.

Meillä reserviläisillä on veteraanityössä ollut pitkään keskeinen rooli. Uskallan väittää, että monet asiat olisivat jääneet veteraanityhteisöiltä

tekemättä ilman reserviläisten apua. Huono puolemmme on kaikki nämä vuodet ollut se, että vaikka teemme, se ei näy ulospäin. Emme ole osanneet kertoa, että olimme mukana.

Kun veteraaniperinnetyön aika toden teolla käynnistyy, ja siihen ei enää mene kauan aikaa, kannustan kaikkia olemaan siinä mukana. Meillä on osaamista, meillä on resursseja, ja uskoakseni meillä on myös kunniavelkaa tämän asian hoitamiseen. Pitää muistaa, että ne miehet, jotka molemmat piirimme, ja myöskin niiden useimmat yhdistykset, ovat perustaneet, olivat veteraaneja, vaikka siitä ei silloin puhuttu, ei valitettavasti pitkään myöhemminkään. Kaikkien sääntöjemme mukaisten tehtävien lisäksi perinnetyölle tulee meillä olla sijansa ja aikaa.

Me elämme aikaa, jolloin monen harras toive lienee, että maahamme ei enää tule uusia veteraaneja. Mutta ne arvot, joita veteraanisukupolvella aikanaan – ja yhä edelleenkin – olivat ja ovat – ovat yhä tarpeellisia. Siksi niitä on syytä aineellisen perinnön ohella vaalia.

Osmo Suominen
kunniapuheenjohtaja
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri

Luja punos

Yksilön vapaudet, oikeus olla oma it-sensä, tehdä omat valinnat, miehille, jotka kulkevat omia polkujaan – näitä pidetään koko ajan tärkeimpinä ja merkityksellisempinä. Keskimmäisen poikamme kertoman mukaan eivät kyseiset aatteet kuitenkaan armeijan vihreissä ole kovin suosittuja. Heinäkuun alussa pääsin taas aitiopaikalle seuraamaan alokkaan kasvua varusmieheksi ja osajaksi omassa aselajissaan, mikä ikinä se sitten tuleekaan olemaan. Rannikkojääkäri on toiveissaan.

Yksilön vapauteen vedotaan seurakunnan jäsenyydestä erotessa tai lapsia kastamatta jättäessä. Voin uskoa ilman muita ja saa sitten lapsi itse aikanaan valita. Tällöin ei nähdä kokonaisuutta. Jokainen jäsen tarvitaan, jotta seurakunta on se, mikä on: toivon yhteisö.

Viime kuukaudet ovat olleet huolestusta täynnä. Nuorten parissa tehdyt tutkimukset kertovat jopa epätoivosta ja näköalattomuudesta. Samanlainen mielikuva minulle syntyi ollessani rippileirillä. Asialliset asiat hoidettiin asiallisesti mutta kasvot olivat uudella tavalla sulkeutuneita ja samalla kaipaus muiden yhteyteen oli suuri. Useampi nuori kuin aiemmin halusi jutella uskosta Jumalaan. Monella oli haku päällä: mistä löytää turvaa, läsnäoloa, yhteyttä toisiin, toivoa. Aiempaa vakavampi-na lähetimme me vanhemmat jälkikasvumme varusmiespalvelukseen. Nyt ennen leikkisästi ”miesten kouluksi” mainitun asepalveluksen ymmärtää entistä selvemmin sotilaiden koulutuksena.

Raamatun kulttuureissa yhteisöä pidetään yksilöä tärkeämpänä. Esimerkiksi Saarnaajan kirjassa sanotaan näin: ”Kaksin on parempi kuin yksin, sillä kumpikin saa vaivoistaan hyvän palkan. Jos he kaatuvat, toinen auttaa toista nousemaan, mutta voi yksinäistä, joka kaatuu – häntä auttamassa ei ole ketään. Ja jos kaksi makaa yhdessä, on molemmilla lämmin, mutta kuinka yksinäisellä voisi olla lämmin? Yksinäisen kimppuun on helppo käydä, mutta kaksi pitää puolensa, eikä kolmisäikeinen lanka katkea helposti.” (Saarn. 4: 9 – 12) (Parivartio! Mikä oiva lehden nimi!)

Jonkun korvissa ehkä pahamaineisetkin arvot koti, uskonto, isänmaa kertovat minulle pyrkimyksestä yhteiseen hyvään. Niin seurakunta kuin puolustusvoimatkin tarvitsee jokaista. Kotoa käsin jälkikasvulle opetetaan arvot hyvään tai pahaan, omasta antamiseen tai itsekkyyteen. Uskonto vastaa ihmisen perimmäiseen tarpeeseen toivosta, luottamuksesta itseä vahvempaan voimaan. Isänmaa on se selittämätön, johon kiteyty käsitys turvallisuudesta, oikeudenmukaisuudesta, tasa-arvosta, kodin paikasta.

Viedessäni nuorta rautatieasemalle näen lukuisia muita samanlaisia. Heistä on vaikea erottaa yksilöitä, edes poikia tai tyttöjä. He muodostavat yhdessä sellaista lujaa punosta, jonka varaan uskomme maamme puolustuksen. Samanlaisen luja punoksen toivoisin seurakunnan olevan; että näkisimme jokaisen jäsenen tärkeyden, löytäisimme oman paikkamme, ymmärtäisimme seurakunnan palveluksen ja toivoa tuovan merkityksen omalla kotipaikkakunnallamme.

Pekka Simojoen laulun *Evangeliumi* sanoin: *Rukoile ja työtä tee, muu Luojaalle jää. Ajallansa työsi kantaa saa hedelmää. Vaikka oma voimasi on vaatimaton, vierelläsi voimallinen Jumala on.*

Siunattua syksyä sinulle ja rakkaillesi.

Sari Lehti
Raision kirkkoherra

Päätoimittaja

Joni Lindeman
040 160 8001
vsres@co.inet.fi

Toimituspäällikkö

Teemu P. Peltola
parivartio@gmail.com

Julkaisija

Varsinais-Suomen Reserviupseeriipiiri ry
Varsinais-Suomen Reserviläispiiri ry

Toimitusneuvosto

Marko Silvander
Kari Nummila
Tapio Peltomäki
Jussi Posio
Tuula Rahkonen
Olli Alho

Taitto ja kuvankäsittely

Salon Seudun Sanomat Oy

Painopaikka

Salon Lehtitehdas 2022

Pankki

Turun Seudun Osuuspankki
Pääkonttori
FI68 5710 0420 0801 37

Jäsenistömme on ostokykyyttä ja useita ammattialoja edustavaa.

Lehden painos 5 000 kpl
Seuraava numero ilmestyy **19.10.2022**
Aineisto toimitukseen **30.9.2022**

Neuvostopartisaanien kauhuteot Suomessa 1941–44 eivät ole unohtuneet

Murhaajat rajan takaa

Seppo Posio

"Kylväkää kuolemaa, pelkoa ja kauhua!"

Tämä oli ohje partisaaneille heidän suunnistaessaan partioretkilleen. Tämä ohje on ilmiselvästi tarkoitettu hyökkäykseen siviilikohteisiin, ei niinkään sotilaskohteisiin suuntautuva käsky. Neuvostoliiton omat partisaaneista kertovat dokumentit antavat ymmärtää heidän kohteensa olleen sotilaskohteita. Sitten paljastuikin, että Suomeen tehtyjen iskujen siviilikohteet oli väärinnetty sotilaskohteiksi.

Partisaanien heti iskujen jälkeen lähettämät sähkösanomat kellon-aikoinen ja karttatietoineen vastasivat tarkkaan Suomen tietoja siviilikohteisiin tehdyistä iskuista. Tämän on voinut todistaa tarkoilta tutkimuksillaan muiden muassa tietokirjailija **Veikko Erkkilä**. Hän on päässyt käsiksi venäläisiin arkistoihin ja Suomen KRP:n asiakirjoihin. Hän toteaa myös, että kaikki toistuu nyt Ukrainan sodassa.

Suomen siviilikohteisiin partisaani-iskuista päätti Neuvosto-Karjalan kommunistipuolueen johto. Näissä iskuissa kuoli 181 siviiliä, suurin osa heistä naisia ja lapsia. Suomen vastaista partisaanitoimintaa johtaneista mainitsen Karjalais-suomalaisen neuvostotasavallan kommunistisen puolueen **Gennadi Kuprijanovin** ja Karjalais-suomalaisen Komso-molin jäsenen **Juri Andropovin**, joka oli sittemmin Neuvostoliiton johtomies. Hänen vastuullaan oli partisaanien kouluttaminen. Veikko Erkkilän tutkimusten mukaan Kuprijanov oli vastuussa määräyksestä tehdä iskuja siviilikohteisiin.

Hyökkäykset kohdistuivat pääasiassa pieniin korpikyliin ja yksittäisiin salotaloihin. Vasta vuoden 1942 alusta lähtien oli siviilien



Seitajärven kylään hyökänneen partisaaniosaston Poljarnikin johtajia. Toinen oikealta on Poljarnikin komentaja Daniil Podopljokin.

suojana muutamasta miehestä koostuvia vartioryhmiä. Asukkaita kuoli partisaanihyökkäyksen tulituksessa, osa saatettiin ottaa vangiksi ja teloitetaan myöhemmin. Kaikkien kadonneiden asukkaiden kohtaloa ei tiedetä.

Saattueita vastaanakin hyökättiin. Tunnetuimmat näistä ovat Laanilassa, Inarissa 4. heinäkuuta 1943 tehty isku, jossa kuoli muiden muassa Oulun piispa **Yrjö Wallinmaa** ja Kuusamon Murtovaarassa 5. heinäkuuta 1942 tehty isku, jossa saivat surmansa Suomen Sotilaskotiliiton puheenjohtaja **Toini Jännes** sekä sotilaskotisisaret **Greta Palojärvi** ja **Fanni Aflecht**. Heidän mukanaan kaa-tuivat myös molemmat armeijan autonkuljettajat.

Tutkimuksia näistä veriteosta on suoritettu meidän KRP:n toimesta, ja niitä voidaan jatkaa edelleen, sillä murha ei vanhene koskaan Suomen lain mukaan. Tietoja niistä on pyydetty venäläisistä arkis-

toista, ja niihinkin on vastattu. Tosin vastaajan nimeä ei vastauksessa ollut.

Seitajärven ja Lokan raakalaisnäytökset

Jatkosodan hirveimpiä neuvostopartisaanien iskuja suomalaisia siviilejä vastaan oli isku Seitajärven kylään Savukoskella kesällä 1944. Taka-ajopartion radisti **Paavo Saviaro** kertoo seuraavassa, kuinka hän saapui savuville rauniolle, joilta naiset ja lapset oli viety murhattaviksi.

Aamulla 7.7.1944 Neuvostoliiton partisaaniosasto iski satojen kilometrien päähän rintamalinjasta. Siviilien asuttama kylä oli yllätetty täydellisesti valoisassa kesäyössä. Kymmenien partisaanien joukko oli samonnut useita päiviä tähän huolellisesti valittuun ja suunniteltuun tuhoamiskohteeseen. Isku ei suinkaan ollut ensimmäinen, sillä pitkin pohjoista

rajaamme oli pelko aiemmin tehtyjen iskujen johdosta ja korvessa oltiin useimmiten täysin oman onnen nojassa.

Pahuuden voimat olivat valloillaan. Muutama siviileistä pääsi pakoon juosten kilometrien päässä olevaan taloon hälyttämään apua. Suomalaisten desantti- ja partisaanijahtiin erikoistuneen Erillisosasto Saun miehet ehättivät paikalle kuorma-autokuljetuksilla ja jatkoivat takaa-ajoon. Osastoa johti Mannerheim-ristin ritari **Olavi Alakulppi**.

-Suomalaiset löysivät muutaman kilometrin päästä kylästä kymmenen kyläläistä, jotka oli otettu vangiksi, naisia ja lapsia, heitä oli ammuttu takaapäin ja pistetty pistimillä, lapsia oli lyöty kiväärinperillä, naisilta oli vedetty alushameet ylös, kertoo tuolloin 19-vuotiaana mukana ollut Saviaro.

-Radistina jouduin niin nopeasti pystyttämään radioasemaa, että minun ei tarvinnut katsoa niin

paljon niitä pahoja näkyjä, Saviaro kertoo

Alakulpin osasto saavutti tais-telukosketuksen osaan partisaaneista vuorokauden takaa-ajon jälkeen. Rajussa kahakassa osa raakalaisista ammuttiin, mutta melkoinen joukko pääsi pakoon eikä heitä koskaan saatu kiinni.

Murhatut siviilit valokuvattiin, kuvat olivat vuosikymmeniä sodan jälkeen julkaisukiellossa Puolustusvoimain arkistossa. Ne olivat todisteita partisaanien tekemistä julmuuksista, mutta niistä tuli pitkäksi aikaa poliittisesti arkaluonteisia ja iskusta selvinneet kyläläisetkin vaikenivat.

Nuorin surmatuista oli vain muutaman kuukauden ikäinen tyttövaiva. Henkiin jäi 8-vuotias tyttö, vaikka häntä oli pistimellä survaistu sydämen viereen. Tyttö näytteli kuollutta, mutta avasi silmänsä suomalaispartion saavuttua paikalle. Hänet toimitettiin sairaalahoitoon ja hän selvisi.

Vuosien kuluttua löytyi kairasta kahden mukaan viedyn jäänteet. Heidät oli teloitettu myöhemmin pakomatkan aikana. Heidät siunattiin haudan lepoon Savukoskella vuonna 2008.

Viikko Seitajärven iskun jälkeen heinäkuussa 1944 neuvostopartisaanit iskivät vähän pohjoisempaan sijainneeseen Lokan kylään, Kylä poltettiin ja 19 kyläläistä tapettiin.

Lähteet:

Simo Holopainen, Iltasanomat 16.4.2017

Yle, Tapani Leisti, 21.10.2021

Veikko Erkkilä: Kello 4 Moskovan aikaan

Jääkäriprikaati: Perinnemarssit

Tarja Lappalainen ja Martti Turtola: Stalinin tappamat



Partisaanien murhaamien Lokan kylän asukkaiden hautajaiset Sodankylän hautausmaalla elokuussa 1944.



Partisaanit murhasivat 19 siviiliä Suomussalmen Viangissa. Suomalaiset sotilaat tarkastelevat hävitystyötä kesällä 1943.

LYHYET

Liitot tukevat asehankintoja avokätisesti

Venäjän hyökkäys Ukrainaan on saanut suomalaiset entistä enemmän kiinnostumaan vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta ja näin ollen liittymään paikallisiin reserviläis- ja reserviupseeriyhdistyksiin. Reserviläisliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton johto sekä hallitukset ovat seuranneet vallitsevaa tilannetta tarkkaan ja valmistautuneet siihen, että paikallisia yhdistyksiä on pystyttävä tukemaan entistä paremmin jäsenmäärän kasvusta seuranneessa uudessa tilanteessa.

Molemmat liitot päättivät jo kevään hallitusten kokouksissaan kasvattaa rahallisen tuen määrää asehankintojen osalta, jotta yhdistykset pääsevät paremmin hankimaan lisää aseita kasvaneeseen kysyntään.

Tämän lisäksi molemmat liitot ovat anoneet säätiötukea patruuna- ja asehankintoihin jo kuluvalle ratakaudelle niin, että tukea olisi mahdollisuus käyttää vielä myös ensi vuonna. Reserviläisliitto ja Suomen Reserviupseeriliitto pyrkivät tukemaan yhdistyksiään niin, että jokainen uusi jäsen pääsee ampumaan vähintään kerran. Lisäksi säätiötuella tuetaan myös yhdistysten normaalia ampumatoimintaa. Kaiken kaikkiaan molemmat liitot tukevat ammunnan harrastamista yhdistyksissään yhteensä puolen miljoonan patruunan verran. Liitot valmistautuvat tukemaan yhdistyksiään myös uusien aseiden hankinnassa tämän vuoden ja ensi vuoden aikana.

Reserviläisyhdistyksiä ohjeistetaan tarkemmin elokuun aikana tuesta sekä siitä, miten tuki jaetaan piirien kautta yhdistyksiin.

Lähde: RUL

Ukrainan sota puhutti CIOR:ia

Kreikan pääkaupungissa Ateenassa elokuun alussa käynnissä olevassa Naton reserviupseerijärjestön CIOR:n kesäkongressissa kuultiin kiinnostavia puheita, kun kongressin perinteinen symposium nosti aiheeksi Venäjän Ukrainaa vastaan käymän sodan.

Kreikan puolustusministeri Nikolaos Panagiotopoulos puhui yleisölle reserviläisten keskeisestä merkityksestä eri maiden puolustuksessa. Tämä on osoitettu esimerkiksi Ukrainassa.

-Reservi moninkertaistaa maan puolustuksen voiman, ministeri totesi.

Panagiotopoulos puhui Kreikan tuesta Ukrainalle ja korosti muiden maiden yhtenäisyyttä.

Ukrainan suurlähettiläs Kreikassa, Sergei Shutenko, kävi puheessaan läpi kahdeksan vuotta sitten kotimaassaan alkanutta sotaa. Hän totesi, että 21 prosenttia Ukrainan pinta-alasta on tällä hetkellä Venäjän miehittämänä, ja että venäläiset joukot iskevät jatkuvasti paitsi sotilas-, myös siviili-kohteisiin.

Shutenkon mukaan Ukraina ei halua jäädyttää konfliktia ja huomautti, että Naton jäsenyys olisi paras takuu Ukrainan turvallisuudelle.

Lähde: RUL

Kirjeitä Kiovan rintamalta – osa

Kymmenen oppia sodasta, jotka ukrainalaiset siviilit ovat oppineet vaikeimmalla mahdollisella tavalla. Tämä artikkeli on toinen osa (kuusi oppia) viestistä, jonka jäsenemme Ville Honkanen (alkuperäisen tekstin kääntäjä) on saanut ystävältään Alex K:lta Kiovasta. Tässä on meille kaikille ajattelemisen aihetta, ehkä jopa opiksi otettavaa nykyaikaisesta sodasta siviilien ja yhteiskunnan kannalta. Seuraava teksti on Alexin kirjoittamaa.

Viides opetus

Viides opetus sodasta: Venäläiset sotilaat ovat elukoita, jotka eivät kunnioita elämää.

Kaikki heidän toimintansa perustuu tähän tosiasiaan. He tappavat kaikki, jotka näkevät kadulla. He ampuvat RPG-kranaatteja asuintaloihin huvikseen ja varmuuden vuoksi. He heittävät käsikranaatteja kellareihin, joissa on lapsia suojassa. He kiduttavat ja teloittavat siviilejä. Jotkin raakuuksista ovat täysin käsittämättömiä. Monet yksityiskohdat eivät päädy virallisiin median julkaisuihin yksinkertaisesti julmuutensa ja epäinhimillisyytensä vuoksi. Tämän vuoksi, jos olet miehityillä alueella, evakuoitu kaikin keinoin.

Venäjän hallinto käyttää sotarikoksia kouluttaakseen joukkojaan tappamaan, kiduttamaan ja sitoakseen heidät veritekoihin (tämä ehkäisee antautumista ja karkuruutta). Miehityillä alueilla elämä pysähtyy välittömästi. Et pysty saamaan ruokaa koska venäläiset tappavat ja ryöstävät vapaaehtoiset. Et voi saada vettä ja ihmisiä kuolee sekä nestehukkaan että nälkään jo ensimmäisen miehitysviikon aikana. Venäläiset ryöstävät kaiken minkä irti saavat ja tappavat kaikki, jotka vastustavat heitä.

Venäjää tukevat idiootit saivat luodista heti ensimmäisenä. Ryssät tappavat ilomielin ne, jotka odottivat heidän tuloaan. Lähes aina nuo olivat korruptoituneita virkamiehiä tai entisiä valtion päättäjiä, jotka käyttivät Putinin rahoja rikastuakseen. Venäläisillä on määräys tuhota koko kansakunta, eivätkä he tee eroa venäjämielisyyden tai vastaisuuden välillä. He vain tappavat.

Ajoneuvoilla partioivat venäläiset ampuvat kaikkea elävää. Jos kuulet panssarivaunun tai kuljetusvaunun lähistöllä, suojaudu. He ampuvat varmasti, jos he näkevät sinut. Ihan vaan huvikseen. Tai he ajavat ylitsesi, jotta voivat kuulla kuinka telaketjut murskaavat kallosi. Venäläisillä on tarkastuspisteillään pimeänäkölaitteet, joilla he voivat nähdä 700 metrin päähän. Älä siis koskaan kulje pääteitä öisin. Venäläiset sabotoiijat kaivavat miinoja kaikkialle. Älä koskaan kulje tietä tai polkua, jota venäläiset ovat kulkeneet.

Kiova piirrettiin kuukausi. Pitkään säilyvää ruokaa ei saanut mistään ensimmäisen päivän jälkeen. Kaupoissa oli vain vähän kallista ruokaa, lihaa ja juustoa. Leivästä, sokerista, munista ja muista päivittäisistä elintarvikkeista tuli kallisarvoisia ja niitä sai lähinnä vapaaehtoisjakelusta. Ihmiset alkoivat valmistaa ruokaa toisilleen, jakaa ruokaa ja pitää huolta vanhuksista. Tämä oli yksi merkittävistä positiivisista vaikutuksista siviilien elämään.

Kuudes opetus

Kuudes opetus sodasta: Selvitä, kenestä voit huolehtia.



Tämä auttaa sinua pysymään itse kasassa ja antaa sinulle tehtävän. Useat ihmiset evakuoituivat ja jättivät lemmikkinsä kotiin. Naapurin lemmikkien ruokkiminen päivittäin saattaa pitää mielesi kasassa jatkuvien pommitusten alla ja ilmatorjunnan paukkeessa. Pidä huolta vanhuksista, orvoista, kodittomista ja vammautuneista. Jos sinulla ei ole rahaa käytettäväksi, kysele ihmisiltä ja etsi resursseja. Älä koskaan seiso sivussa, kun joku tarvitsee apua.

Muista ajatella omaa turvallisuuttasi. Älä koskaan rynni tulen alla. Sinun ei pidä missään tilanteessa hätiköidä ja kiirehtiä, ei vaikka näkisit oman lapsesi kärsivän. Oma turvallisuutesi on tärkein. Jos et mieti seurausasia etukäteen, on liian myöhäistä tehdä paniikkiratkaisuja.

Seitsemäs opetus

Seitsemäs opetus sodasta: Kuolemasi ei muuta mitään.

Lakkaat vain olemasta etkä auta ketään. Joten pidä oma turvallisuutesi tärkeimpänä prioriteettina. Yksi merkittävä ongelma miehityillä alueilla on että ihmiset käyttäytyvät typerästi kun he murehtivat hölmöistä asioista. He lähtevät ulos hakemaan lämpimiä vaatteita pommitusten aikana. He avaavat liikkeitä aikaisin aamulla tietäen, että venäläiset ampuvat kaupunkia tykistöllä eniten aamulla 04-08. He hoitavat puutarhaansa eivätkä huomioi etulinjan tilannetta.

Jotkut yrittivät lähteä ajamaan autolla miehittäjien lähdettyä ja kuolivat venäläisten jättämän IEDn räjähtäessä. He lähtivät etuajassa evakuointipaikalle, jotta olisivat paikalla ennen muita. Noudata ulkonaliikkumiskieltoja! Älä tee mitään tyhmänrohkeaa! Mahdollisuus nopeaan evakuointiin on ainut syy, jonka vuoksi voit poistua suojapaikastasi.

Ensimmäisestä päivästä lähtien ihmiset olivat kiinnostuneita siitä mitä taivaalla tapahtuu. Ilmapuolustus teki työtään 24/7 sillä venäläisten risteilyohjukset lensivät tauotta ensimmäiset kaksi viikkoa. Ja taivaalta tuli seuraava oppi.

Kahdeksas opetus

Kahdeksas opetus nykyaikaisesti sodasta: Kaikki putoaa alas.

Kun kuulet valtavan räjähdysen yläpuolelasi, älä panikoi, sirpaleet ja palaset putoavat kilometrin-parin päähän. Mutta kun kuulet kaukaisen räjähdysen ilmassa ja muutaman minuutin kuluttua kuulet "klonk-klonk" äänen, kun jotain putoaa maahan sekä katoille, suojaudu välittömästi. Ilmatorjuntaohjuksen kappaleet putoavat alas mikä tarkoittaa, että räjähtävät risteilyohjuksen kappaleet saattavat tulla perässä. Kaikki putoaa alas. Joten pidä katseesi ylöspäin, kun ilmatorjunta tekee työtään hieman etäämpänä ja olet avoimella alueella.

Venäläiset eivät ole kovin hyviä tähtäämään. Jos kuulet tykistön ampuvan kilo-



Ajoneuvoesteet ovat ukrainalaisilla toreilla arkinen varuste.

hyvin kuin voit. Kevyet poliisien luotiliivit antavat hyvää suojaa sirpaleilta. Pidä ensi-apulaukkua mukana josta on nukkua. Varmista että kaikki läheisesi osaavat pysäyttää verenvuodon ja tietävät kuinka hoidetaan haavoittunutta.

Toisten ihmisten veri voi olla sinulle myrkyllistä. Vanha veri ja ruumiit ovat varmasti sinulle myrkyllisiä. Käytä kasvosuojusta ja hansikkaita, kun teet jotain missä on verikontaktin vaara. Veri on myös liukasta, joten varo siihen astumista. Terveystuho on yleisellä tasolla tulee pottamaan sotatilassa. Omien päivittäisten lääkkeiden riittävydestä tulee huolehtia ja suurempia määriä on hyvä säilyttää eri paikoissa. Ruokamyrkytykset, sydänkohtaukset ja ”unohtuneet” sairaudet ovat tappaneet lähes yhtä paljon ihmisiä kuin venäläiset ja nälänhätä.

Sodan kolmas viikko oli Kiovan alueella hyvin intensiivinen sekä taisteluiden että siviilien elämän osalta. Päivittäiset rutiinit alkoivat muodostua, ryöstelijät oli eliminoitu ja kaupoissa alkoi olla taas peruselintarvikkeita. Tämän seurauksena ihmiset alkoivat tyyliä. Ja kun ihminen tyyliä alkavat aivot etsiä syyllisiä erilaisiin ongelmiin. Heikkoja ja sopivan läheisiä syyllisiä. Alkoholi ja välinpitämättömyys pahensivat seurauksia.

Kymmenes opetus

Kymmenes opetus sodasta: Pysykää inhimillisinä ja kiltteinä toisianne kohtaan.

Ole ystävällinen jopa niille, jotka selkeästi haastavat riitaa. Monet eivät uskalla aloittaa kunnan tappelua, mutta he haluavat isotella ja tehdä typeriä asioita tunteakseen olonsa paremmaksi tai saadakseen jotain ajateltavaa. Pikkurikolliset, alkoholistit ja entiset koulukiusaajat, jotka menettivät työpaikkansa, pitkään riidelleet naapurit ja pienet lapset, alkavat kaikki etsiä mahdollisuutta purkaa omaa pahaa oloaan ja aggressiotaan. Pysy rauhallisena ja keksi kaikille jokin tehtävä, jota he voivat tehdä. Ihmistä ei saa tässä vaiheessa jättää pitkäksi ajaksi omiin ajatuksiinsa.

Tämä vaihe kestää noin pari viikkoa ja on parempi käyttää se aika asioiden organisoimiseen. Ihmisten pitää nähdä, että tavallinen elämä ei ole kadonnut mihinkään. Meidän pitää vain tottua joihinkin uusiin sääntöihin ja toimintatapoihin, ihan kuten COVID 19-pandemian aikana.

Päätoimittajan kommentti

Sota Ukrainassa jatkuu nyt jo kuudetta kuukautta tämän lehden ilmestymisen aikaan. Ukrainalaiset tarvitsevat edelleen meidän kaikkien tukea sodassaan Euroopan puolesta. Jokainen meistä voi tukea ukrainalaisia erilaisilla lahjoituksilla. Kannattaa kuitenkin muistaa, että summassa ei kannata tavaraa maahan lähettää, vaan se pitää olla koordinoitua ja perustua ukrainalaisten tarpeeseen. Siksi paras tuki on rahalahjoitukset tunnettujen ja luotettavien avustusorganisaatioiden kautta.

Ukraina tarvitsee meitä urheassa taistelussaan, Slava Ukrainy, Kunnia Ukrainalle.

Alkuperäinen teksti ja kuva: Alex K, Kiova
Käännös: Ville Honkanen
Toimituksellinen editointi: Joni Lindeman

metrin päässä, juokse pakoon. Venäläiset ampuvat pian takaisin huonolla tarkkuudella ja osuvat kaikkeen parin kilometrin säteellä. Jos kuulen viheltävän ”Sh-shhhhhhhhh-iii” äänen, heittäydä maahan välittömästi. Älä odota että ”Sh” ääni kestää sekuntia pidempään. Heittäydä makaamaan heti! Äänekäs ”Sh” on lähestyvä raketti, hiljainen on tykistöammus. Jos raketti ei osu muutaman metrin säteelle sinusta ja olet alle 40 cm maanpinnasta, olet kohtalaisen turvassa. Älä ajattele, heittäydä maahan! Tykistön kuulee yleensä ennen kuin amukset alkavat putoilla, joten jos kuulet kaukaisia tykistön laukauksia vihollisen suunnasta, suojaudu heti. Ne, jotka halusivat ”vielä varmistua asiasta”, menettivät henkensä.

Monet siviilit haavoittuivat. Sirpaleen osuma torsoon on käytännössä kuolemantuomio. Lasten raajat irtoilivat räjähdyksissä. Ketään ei voi auttaa ennen kuin pommitus päättyy. Ihmisiä menehtyi verenhukkaan tai verenmyrkytykseen, kun he olivat hautautuneina rakennusten raunioihin.

Yhdeksäs opetus

Yhdeksäs opetus sodasta: Valmistaudu veriin vammoihin.

Hemostaattiset tarvikkeet, CAT-kiristysiteet ja muut tarvikkeet auttavat niissä seurauksissa, jotka kohtaavat, jos päätät jäädä sotatoimialueelle. Ne ovat kuitenkin vain ensiapu. Suojele vartaloasi sirpaleilta niin

KADETTIUPSEERIN KYNÄSTÄ

Lähtökiihdytys ja loppusuora

Monella tätä kirjoitusta lukevala on varmasti ansaittu kesäloma tuoreessa muistissa ja samanaikaisesti kalenteri täyttymässä syksyn kiireistä. Toivottavasti irtiotto arjesta oli onnistunut ja tuo voimia pitkälle syksyyn. Laiturin nokassa tai riippumatossa monen maanpuolustajan perinteiset kesälukemiset ovat varmasti saaneet uuden sävyn. Sotaromaaneja ja historiaopuksia lukee nyt hieman toisella kulmalla, kun Euroopassa jälleen kodit palavat ja ihmisiä kuolee mitä hirveimmillä tavoilla. Sota ei olekaan enää historian lehdille ikuistettuja yksittäisiä sankarisotilaita tai kartalla eteneviä joukkoyksiköiden tunnuksia.

Samalla, kun uutiskuvat synkentävät kesäistä maisemaa kasvaa kunnioitus menneitä suomalaisia sukupolvia kohtaan entisestään. Myös nykypolven päättäväisyys puolustaa omaa maatamme on lujittunut.

Puolustushallinnossa poikkeuksellinen turvallisuuspoliittinen tilanne ja Suomen Nato-jäsenysprosessi on pitänyt väen kiireisenä lämpimähköt kesäkuukaudetkin. Vaikka Turkin tempoilu antoi hieman lisäaikaa virkakunnalle valmistelutöihin, on lähtökiihdytys kohti Natoa ollut melkoinen. Onneksi peruskunta oli rakennettu jo vuosien ajan ja valmistelut ovat sujuneet mallikkaasti.

Vaihtelevien tilanteiden jälkeen välitavoitteeseen päästiin alkuperäisen arvion mukaisesti juhannuksen jälkeen Madridissa. Nyt käynnissä oleva ratifiointikierros näyttää sujuvan reippaasti, joskin eri maista kantautuvat yksittäiset kannanotot pitävät varmasti turvallisuuspolitiikan penkkiurheilijatkin heillä maaliviivan ylittämiseen saakka.

Natoa kohti

Venäjän hyökkäys Ukrainaan sekä Suomen ja Ruotsin Nato-jäsenyys pitävät varmasti maanpuolustukseen liittyvät kysymykset kansalaisten mielenkiinnon kohteena tulevat vuodet. Myös pitkän linjan maanpuolustusaktiivit kaipaavat tietoa mitä muutos tarkoittaa. Valtavan syvälle Nato-rakenteiden ja lyhenteiden maailmaan ei ole tarpeen uppoutua, mutta perusperiaatteet liittokunnan toiminnasta kannattaa selvittää ihan jo yleissivistyksenkin näkökulmasta.

Turussa oivan tilaisuuden tietojen päivittämiseksi tarjoaa perinteinen maanpuolustusjärjestöjen turvallisuuspoliittinen seminaari, joka päästään jälleen koronatauton jälkeen järjestämään lokakuun alussa. Toivottavasti mahdollisimman moni Parivartion lukija pääsee paikalle ja jakaa saamaansa tietoa myös auliisti eteenpäin.

Nato-jäsenyydellä tulee olemaan merkittäviä puolustuspoliittisia vaikutuksia Suomeen, mutta se ei muuta sitä periaatetta, että meidän on oltava jatkuvasti itse valmiina puolustamaan maatamme ja myös liittolaiset odottavat meidän kykenevän tähän tehtävään kaikissa olosuhteissa. Vahva maanpuolustus tahto on ollut aina järjestelmämme

keskeisin osa ja maanpuolustusaktiivina meillä on tässä murroskohdassa vastata tahdon ylläpysymisestä koko yhteiskunnassa.

Vaalit lähestyvät

Suomalaisessa turvallisuuspoliittisessa keskustelussa konsensus on pitkään ollut arvostettu ja vaalittu piirre. Nato-jäsenyyden hakemiseen liittyneen eduskuntaäänestyksen lukemat 188-8 kertoivat tästä myös omaa kieltään. Samanaikaisesti budjettipuolella maanpuolustuksen rahoitus on nyt saatettu turvallisuusympäristön edellyttämälle vähimmäistasolle ja takavuosina kuultu puhe puolustusmäärärahojen ohjaamisesta muualle on unohdettu.

Demokraattisessa järjestelmässä vaalit toistuvat aika ajoin ja ensi keväänä pääsemme jälleen antamaan äänemme eduskuntavaaleissa. Vaalien läheisyys ja hallituskauden loppu tulee varmasti näkymään mediassa. Poliittisen järjestelmän ominaispiirteisiin kuuluu, että vaalien alla eri puolueet ja ehdolla olevat ihmiset pyrkivät rakentamaan muista erottuvaa profiilia ääniä saadakseen.

Sosiaalisen median myötä tällainen erottautuminen johtaa usein kärjistyviin keskusteluihin ja kasvokkain käytävää keskustelua jyrkempiin ilmaisiin. Toivottavasti jatkossakin maanpuolustuksen asiat pysyvät poissa näistä kärjekkäimmistä keskusteluista, vaikka asiapitoiselle turvallisuuspoliittiselle keskustelulle onkin varmasti aina tilausta. Suomalainen perinne pitää maanpuolustus irti puoluepolitiikasta on vaalimisen arvioinen asia.

Suomalaisen maanpuolustuskentän menestyksen ja kestävyuden eräs tekijä on varmasti aatteellisuus yhdistettynä asiakeskeisyyteen. Maanpuolustusjärjestöt ovat läpi vuosikymmenten keskittyneet nimenomaisesti edistämään maanpuolustuksen asiaa riippumatta poliittisista suuntauksista tai muista ajan villityksistä. Eri suuntiin säntäilemällä ja yhteiskunnallisia tuulia haistelemalla nykytilanne maanpuolustuskentässä voisi olla kovastikin erilainen.

Kaiken toiminnan keskiössä on ollut maanpuolustuksen asian edistäminen ja samanaikaisesti veteraanien perinnön vaaliminen. Tätä menestysreseptiä kannattaa noudattaa jatkossakin. Jokainen maanpuolustustoimintaan mukaan hakeutuva voi olla varma, että pääsee osallistumaan suoraan maanpuolustusta hyödyttävään toimintaan, jossa ainoa ohjaava ajatus on maanpuolustuksen ja Isänmaan etu.

Christian Perheentupa
 Everstiluutnantti
 Turun Kadettiipiirin puheenjohtaja



Seitsemän periaatteen avustusjärjestö

Tommi Virtanen

Punainen Risti on kansainvälinen liike, joka toimii koko maailmassa. Punainen Ristin perustehtävänä on auttaa ja suojella sotien, selkkausten ja suurten onnettomuuksien uhreja yli kansallisten ja aatteellisten rajojen.

Punaisen Ristin liikkeen synnyn 1863 lähtökohtana on Pohjois-Italian Solferinossa 1859 käyty Italian itsenäisyys sodan taistelun haavoittuneiden auttamiseen osallistuneen Henry Dunant'n kokemuksistaan kirjoittama kirja Solferinon muisto. Kirjassa Dunant vetosi, että kaikkiin maihin perustettaisiin vapaaehtoinen järjestö avustamaan sodanaikaista lääkintähuoltoa ja että haavoittuneiden hoito turvattaisiin kansainvälisin sopimuksin. Punaisen Ristin lisäksi vetoomus oli alkuvaiheiden välisten Geneven sopimusten syntyyn. Punainen Ristin toiminnan perustana ovat vahvat yhteiset arvot, joita ohjaavat kaikkialla maailmassa seitsemän perusperiaatetta: inhimillisuus, tasa-arpuus, puolueettomuus, riippumattomuus, vapaaehtoisuus, yleismaailmallisuus ja ykseys.

Sodanaikaista lääkintähuollon tukemisen lisäksi toiminta laajeni suuronnettomuuksien uhrien avustamiseen ja taisteluun kulkutauteja vastaan. Punaisen Ristin liike muodostuu Punaisen Ristin kansainvälisestä komiteasta ja Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisestä liitosta, sekä sen jäseninä toimivista kansallisista järjestöistä. Kansallisia yhdistyksiä on tällä hetkellä 192 valtiossa. Yksi näistä on vuonna 1877 perustettu Suomen Punainen Risti, joka perustettiin alkujaan sotalasaretin lähettämiseksi tukemaan suomalaisia haavoittuneita sotilaita Turkin sodassa ja oli alkuperäiseltä nimeltään ”Yhdistys haavoitettujen ja sairasten sotilasten hoitoa varten”.

Suojamerkki ja avun tunnus

Kansainvälinen suojamerkki, punainen risti valkoisella pohjalla määritetään Geneven sopimuksessa turvaamaan sodassa lääkintähuoltoa. Joissain maissa käytetään punaisen ristin sijasta punaista puolikuuta tai kolmatta suojamerkkiä punaista kristallia tilanteissa ja maissa, joissa kahden muun tunnuksen käyttö olisi ongelmallista uskonto- tai poliittikkaan liittyen.

Punaisen ristin käytöstä on säädetty yksityiskohtaisesti Geneven sopimuksissa ja niihin sitoutuneiden valtioiden lainsäädännössä. Lainsäädännön perustella punai-



Vapepan etsintäharjoitus Papu2021-harjoituksessa Salossa.

nen risti ja punainen puolikuu ovat myös kansainvälisen Punaisen Ristin ja sen kansallisten yhdistysten lailla suojattuja järjestö-tunnuksia. Tunnuksen muu käyttö on kiellettyä ja rajattu Suomessa vain esimerkiksi puolustusvoimien lääkintähuollolle ja erikseen luvan saaneille ensiapu-asemille.

Punaisen Ristin kansainvälinen komitea (ICRC) toimii pääsääntöisesti konfliktialueilla ja sen toiminnan oikeutus perustuu Geneven 1949 sopimukseen. ICRC:n tehtävä on mm. auttaa humanitaarisesti sotien uhreja, sekä valvoa Geneven sopimusten noudattamista itsenäisesti, riippumattomasti ja puolueettomasti.

Punaisen Ristin liitto (IFRC) on maailman laajin humanitaarisen toiminnan verkosto, jonka työ näkyy erityisesti luonnonkatastrofeissa ja hitaasti kehittyviä katastrofeja, kuten nälänhätää ehkäisevässä ja auttavassa kehitysyhteistyössä.

Suomen Punainen Risti (SPR) on laaja-alaisesti toimiva humanitaarinen erillislailla määritelty järjestö, joka edustaa Punaisen Ristin liikettä Suomessa. Perustalta SPR on katastrofivalmiusjärjestö, joka tukee ja täydentää viranomaisten työtä onnettomuus- ja häiriötilanteissa, mutta toimii myös mm. ystävä- ja monikulttuurisuustoiminnassa, sekä terveyden ja suvaitsevaisuuden edistämisessä.

Tunnetuinta SPR:ssä on ensi-aputoiminta ja -koulutus. Toiminta perustuu lakiin Suomen Punaisesta Rististä ja tasavallan

presidentin asetuksena annettuihin sääntöihin. SPR on sopinut yhteistoimintapöytäkirjoissa roolistaan keskeisten ministeriöiden, Sisä- ja Sosiaali- ja terveysministeriön, kanssa. Pöytäkirjoissa on määritelty SPR:n tehtävä varautua tukemaan viranomaisia erityisesti suuronnettomuuksissa, häiriötilanteissa ja poikkeusoloissa, sekä tehtävistään mm. turvallisuuden edistämisestä, väestönsuojelusta, terveyden edistämisestä ja ensi-apukoulutuksessa.

Suuronnettomuuksien lisäksi SPR tukee mm. viikoittain sosiaalipäivystystä psykososiaalisissa tehtävissä ja materiaalisesti tulipalon jälkeen. SPR:n voimavara on koulutetut vapaaehtoiset koko maassa, jotka ovat valmiita auttamaan ympäri vuorokauden. Vapaaehtoistoiminnan lisäksi SPR:llä on ammatillista toimintaa, joista merkittävin on Veripalvelu. Lisäksi SPR:llä on Nuorten turvatalo viidellä paikkakunnalla ja kolme kierrätystavarataloketjua (Kontti, Soppi ja SPR-kirppis).

Sopimuksellisesti Maahanmuuttoviraston kanssa SPR ylläpitää tällä hetkellä lähes 50 vastaanottokeskuskysikköä. Kotimaan toiminnan lisäksi SPR on Suomen merkittävin humanitaarista apua maailmalla tarjoava kansalaisjärjestö sekä suuri kehitysyhteistyötä tekevä järjestö.

Viime vuosina SPR:n vapaaehtoiset ovat tukeneet mm. kuntia korona-pandemian erilaisissa auttamistehtävissä ja esimerkiksi rokotuksissa. Tänä vuonna

SPR:ää on Suomessa työllistänyt esimerkiksi Ukrainan sotaa pakenneiden materiaali- ja ruoka-apu varsinaisen vastaanottotoiminnan laajentamisen lisäksi.

Vapepa – ainoalaatuinen auttajien verkosto

Vapaaehtoinen pelastuspalvelu Vapepa on kohta 60-vuotias, maailmassa ainutlaatuinen 54 järjestön verkosto tukea viranomaisia. Valtakunnallisena ja viranomaisia tukevana valmiusjärjestönä Punainen Risti koordinoi kansalaisjärjestöjen vapaaehtoista pelastuspalvelutoimintaa. Yhteistyöpöytäkirjojen velvoittamana SPR:llä on Vapepa-toimintaa sisältäviä sopimuksia mm. Sisäministeriön hallinnonalalta tukea pelastustoimea suuronnettomuuksissa, poliisia esimerkiksi etsinnöissä, Maahanmuuttovirastoa laajamittaisessa maahantulossa ja rajavartiolaitosta merellisissä suuronnettomuuksissa.

Sosiaali- ja terveysministeriön kanssa on sovittu lisäksi, että SPR koordinoi sosiaali- ja terveysalan järjestöjen toimintaa tarvittaessa. Vapepa on verkosto, jonka paikalliset hälytysryhmät muodostuvat verkoston järjestöjen paikallisyhdistysten toimintaryhmistä. Roolin mukaisesti SPR toimii verkoston yhdysjärjestönä ja koordinoi sen toimintaa yhdessä Suomen Lentopelastusseuran ja Suomen Meripelastusseuran kanssa.

Koordinaatio on yhteistyön ylläpitämistä ja tiedon jakamista,

mutta myös vastuunottoa sopi Tommi Virtanen

misesta viranomaisten kanssa, huolehtimista järjestöjen välisistä neuvottelukunnista (paikallistoitumikunta, maakuntatoimikunta ja keskustoitumikunta), sekä mm. vapaaehtoisten tapaturmavakuutuksista, yhteisistä pelisäännöistä ja hälyttämisen tietojärjestelmistä. Koordinaation avulla järjestöjen apu on tehokasta ja helposti viranomaisten käytettävissä.

Tunnetuinta ja käytetyintä Vapepa-toiminta on kadonneen henkilön etsinnässä. Etsintätehtäviä on Varsinais-Suomessa 20-30 kertaa vuodessa, kuitenkin tämän vuoden heinäkuussa oli tilanne, jolloin viisi seitsemästä maakunnan seutukunnallisesta paikallistoitumikunnasta oli kahdessa pitkäkestoisessa etsinnässä samanaikaisesti. Etsintätehtävien lisäksi Vapepa varautuu mm. tukemaan evakuoineissa, öljyntorjunnassa tai sään ääri-ilmiöiden tai kunnallistekniikan häiriöissä.

Vapepa tarvitsee jatkuvasti uusia hälytysryhmiä ja toimijoita, verkostossa on mukana pääosa maanpuolustusjärjestöistä, mm. kummatkin Parivartion julkaisijajärjestöt. Vapepassa jokainen järjestö tuo osaksi auttajien verkostoa oman osaamisensa. Vapepa-toiminta on kattavin 3. sektorin väylä olla tukemassa yhteiskuntaa.

Kirjoittaja on SPR:n Varsinais-Suomen piirin valmiuspäällikkö.



Punaisen Ristin kolme eri tunnusta.

"Turvallisuus palannut politiikan ytimeen"

Joni Lindeman

Eduskunnassa on uusi maanpuolustustekijä. Suomen ja samalla Varsinais-Suomen tuorein kansanedustaja on **Ville Valkonen** (kok). Hän nousi yllättäen eduskuntaan, kun maan pitkäaikaisin edustaja, **Ilkka Kanerva**, menehtyi huhtikuussa

-Ilkan kuolema oli surullinen ja yllättävä. Tunsin hänet itsekin yhdeksän vuoden ajalta. Suomi olisi hyötynyt hänen pitkästä kokemuksestaan näinä aikoina. Nyt on astuttu vuorollaan riviin ja palvellaan parhaan kyvyn mukaan, Valkonen kuvailee tuntoja eduskuntatyöstä.

Valkosella on pitkä yhteiskunnallinen tausta, joten eduskuntaan on ollut helppo sopeutua. Takana on 13 vuotta kaupunginvaltuustotyötä Paimiossa ja Turussa. Ennen kansanedustajaksi siirtymistä Valkonen toimi Turun apulaispormestarina ja on aiemmin työskennellyt muun muassa sijoituskouluttajana sekä valtiovarainministeriössä ja eduskunnassa talouspoliittisena asiantuntijana.

34-vuotias Valkonen kertoo katsojansa päätöksentekoa pitkällä tähtäimellä. Hänestä on tärkeää tuntea historiaa, jotta ymmärtää nykyhetkeä ja pystyy ennakoimaan tulevaa – sekä ennen kaikkea vaikuttamaan siihen.

-Tulevaisuus ei vain tapahdu, vaan me kaikki teemme sitä päivittäin. Venäjän hyökkäyksen ja sotarikosten myötä historiassa on kääntynyt uusi, synkempi sivu. Olemme astuneet epävakauden aikaan. Vapauteen perustuvan länsimaisen ja autoritaarisen itäisen järjestelmän ristiriita on niin selvä, että vastakkainasettelulta ei voi välttyä. Tällaisessa tilanteessa



Turkulainen Ville Valkonen nousi varakansanedustajan paikalta Arkadianmäelle Ilkka Kanervan äkillisen kuoleman jälkeen.

pienen kansan pitää askeltaa taitavasti eteenpäin, osana toivottavasti vahvistuvaa länttä," Valkonen sanoo.

Lännen tiivistettävä rivejään

Valkonen nostaa Venäjän suoran hyökkäyssodan lisäksi esille Kiinan kasvavan vaikutusvallan sekä pyrkimykset heikentää kansainvälistä järjestelmää. Kilpailu idän ja lännen välillä ei rajoitu sotilaalliseen voimaan, vaan kattaa yhteiskunnan osa-alueet taloudesta teknologiaan ja tieteeseen, luonnon-

varojen hallintaan, kulttuuriin ja mielipidevaikuttamiseen. Valtavan Kiinan ja sen liittolaisten kanssa kilpailu edellyttää, että länsi tiivistää yhteistyötään.

Eduskunnan kevätkausi oli historiallinen, kun Venäjän hyökkäys Ukrainaan käynnisti Suomessa ja Ruotsissa Nato-jäsenyyden hakemisen. Valkosen ääni oli 188 Jaan joukossa. Vain kahdeksan kansanedustajaa äänesti hakemusta vastaan.

-Voimapolitiikka ei ole kuollut. Pitkän aikaan länsimaissa monet ajattelivat turhan ruusuisasti, että valtioiden välinen sota olisi jäänyt

historiaan – ainakin Euroopassa. Nyt on herätty. Turvallisuus on palannut politiikan ytimeen. On hienoa, että Suomi pystyi tekemään Nato-ratkaisun näin nopeasti – ja näin yksissä tuumin, kertoo Valkonen.

-Nato-jäsenyyden hakeminen on tärkein yksittäinen päätös, joka tarvittiin, muttei suinkaan ainoa. Jatkossa puolustukseen, huoltovarmuuteen, kriisinkäytävyyteen, tiedustelukykyn ja kyberturvallisuuteen tulee panostaa entistä enemmän. Kokonaisturvallisuus tarkoittaa kaikkien yhteiskunnan haavoittuvuuksien vahvistamista, Valkonen avaa.

Sota on tahtolaji

Ukraina on kyennyt puolustamaan maataan yllättävän hyvin. Hyökkääjän tavoitteet eivät ole toistaiseksi toteutuneet, vaikka osa maata onkin miehityksen alaisena. Ukrainalaiset näyttävät päättäneen puolustaa maataan kaikin keinoin.

-Sota on tahtolaji. Ukrainan menestyksessä puolustustaistelu on jälleen osoittanut, miten elintärkeää maanpuolustustahto on. Suomen laadukas ja kattava vapaaehtoinen maanpuolustustyö on todella tärkeä osa suorituskykyämme. Saamme olla tyytyväisiä, että laajaa asevelvollisuutta ei missään vaiheessa ajettu alas. Nyt sen kehittäminen on entistä tärkeämpää.

-Reserviläisjärjestöille ja MPK:lle tulee antaa entistä enemmän vapautta ja vastuuta suorituskyvyn ylläpitämisestä ja kouluttamisesta. Osaava reservi on tärkeimpiä voimavarojamme kriisissä. Kannustan kaikkia mukaan aktiiviseen reserviläistoimintaan

ja kysymään tuttavat mukaan, sanoo Valkonen.

Valkonen itsekin on ollut aktiivinen kertausharjoituksissa kävijä ja toiminut MPK:n kouluttajana monta vuotta. Edustajuuden myötä näkökulma siirtyy paikallisesta koko maan ja Euroopan puolustukseen, mutta maanpuolustus kiinnostaa edelleen.

-Valtiolla ei ole mitään tärkeämpää tehtävää kuin itsenäisyyden ja turvallisuuden takaaminen. Me suomalaiset päätämme jatkossakin omista asioistamme ja maamme kehittämisestä, Valkonen kiteyttää.

Kuka?

Kansanedustaja, Varsinais-Suomen Liiton puheenjohtaja, Varsinais-Suomen Kokoomuksen puheenjohtaja, Turun kaupunginvaltuutettu.

Työura Talouspoliittinen erityisavustaja, yrittäjä, yhteiskuntasuhdepäällikkö, Turun apulaispormestari.

Koulutus Kauppätieteiden maisteri laskentatoimesta ja rahoituksesta, Turun kauppakorkeakoulu.

Varusmiespalvelus? Kansainvälinen valmiusjoukko, Porin prikaati 2007-08.

Sotilasarvo Reservin yliluutnantti.

Perhe Naimisissa, ei vielä lapsia.

Koti Turussa Kohmossa, alun perin kotoisin Paimiosta, asunut lapsuudessa lähes kuusi vuotta Namibiassa.

Harrastukset Monipuolinen liikunta, historia, kansantaloustiede, lukeminen ja kirjoittaminen, luonnossa liikkuminen.

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOSTA

Täysi höyry päällä

Venäjän Ukrainassa aloittama hyökkäys muutti puolustusvoimien toiminnan luonnetta aiempiin vuosiin verrattuna. Puolustusvoimien valmiutta tehostettiin, turvallisuustasoa nostettiin ja puolustus suunnitelmia edistettiin nopeasti. Poliittisella tasolla tapahtumasarjat johtivat Suomen NATO-hakemukseen sekä puolustusvoimille kohdennettiin merkittävä lisärahoitus.

Lisärahoituksella tehostettiin välittömästi harjoitustoimintaa sekä käynnistettiin kriittisiä materiaalihankintoja. Tapahtumien takia kansalaisten maanpuolustustahto sekä kiinnostus maanpuolustukseen saavuttivat keväällä uuden huipun.

Aluetoimistossa sota näyttäytyi aluksi huolestuneiden reserviläisten yhteydenottoina. Moni ilmaisi tahtotilansa tehdä enemmän sekä osallistua aktiivisemmin harjoitustoimintaan. Sijoitusten perään kyseltiin pal-

jon, mutta valitettavasti kaikille ei välittömästi löytynyt tehtävää. Näissä tapauksissa aluetoimisto ohjasi reserviläisiä aktiivisesti vapaaehtoiseen maanpuolustustoimintaan ja erityisesti MPK:n suuntaan.

Kevään aikana MPK-toiminnan suosio kasvoi merkittävästi ja kurssit ovat olleet jatkuvasti täynnä. Reserviläisellä on mahdollisuus saada sijoitus sodanajan joukkoon osallistumalla aktiivisesti MPK-toimintaan.

Harjoitustentäyteinen syksy

Puolustusvoimien lisärahoituksen ansiosta useat sijoituksen saaneet avainreserviläiset ovat jo käyneet kertaamassa keväällä. Valtakunnallista perustamisvalmiutta on tehostettu merkittävästi ja suunnitelmat ovat nyt ajantasaiset.

Lounais-Suomen aluetoimisto johti keväällä neljä vuosisuunni-

telman ulkopuolista kertausharjoitusta. Kaikkiaan aluetoimisto toimeenpani ja johti kymmenen harjoitusta. Kevät olikin työntäyteinen, mutta samalla merkityksellinen.

Heinäkuu on rauhoitettu reserviläisharjoituksilta, jolloin reserviläisillä sekä aluetoimiston henkilökunnalla on ollut aikaa rentoutua lomillaan.

Aluetoimisto ei kuitenkaan ole maannut laakereillaan, vaan on palvellut edelleen aktiivisesti reserviläisiä sekä asevelvollisia. Valmistelussa ovat olleet myös syksyn harjoitukset, joihin useat reserviläiset ovat saaneet tai ovat saamassa käskyä sekä kutsuja.

Porin prikaatin johtama paikallispuolustusharjoitus Naantali-Raisio tulee näkymään Varsinais-Suomessa 5.-9.9. välisenä aikana. Harjoitukseen osallistuu noin 500 reserviläistä ja 200 varusmiestä. Harjoitus kokoa yhteen puolustusvoimien ja Varsinais-Suomen eri viranomaiset.

Harjoituksessa testataan yhteistoimintaa ja tilannekuvan välittämistä puolustusvoimien sekä eri viranomaisien välillä. Mikäli et henkilökohtaisesti osallistu harjoitukseen, niin sitä kannattaa kuitenkin seurata aktiivisesti esimerkiksi puolustusvoimien medioista. Paikallispuolustus onkin korostunut erityisesti Ukrainan kokemusten myötä!

Aluetoimiston syksy tulee olemaan vauhdikas kutsuntojen, kertausharjoitusten sekä vapaaehtoisten harjoitusten osalta. Varsinais-Suomen kaikki kunnat tullaan kiertämään ja uusi ikäluokka määräämään palvelukseen. Hektisyydestä huolimatta ylläpidämme jatkuvaa valmiutta käskyttää reserviläisetkin palvelukseen!

MPK:n kautta kaikki mukaan

Kannustamme reserviläisiä osallistumaan aktiivisesti vapaaeh-

toiseen maanpuolustustoimintaan, ylläpitämään sotilaan taitojaan sekä toimintakykyään. Nopein tie päästä harjoittelemaan tapahtuu MPK:n verkkosivuilla olevan kurssikalenterin kautta.

Lounais-Suomen aluetoimisto palvelee asevelvollisia ja reserviläisiä puolustusvoimien suuntaan tapahtuvassa asioinnissa. Otathan rohkeasti yhteyttä tai tule tarvittaessa käymään paikankäällä. Yhteystietomme ja sähköisen asioinnin palvelumme löydät puolustusvoimien verkkosivuilta.

Reipasta mieltä ja aktiivista syksyn alkua kaikille.

Tomi Saikkonen
majuri
aluetoimiston päällikön sijainen

Ukraina – mites tässä näin kävi, osa 3

Huoltoa itänaapurin tapaan

Joni Lindeman

Sota se vaan jatkuu Ukrainassa, eikä loppua ole ihan kulman takana näkyvissä. Kumpikaan osapuolista ei ole halukas neuvottelupöytään keskustelemaan rauhan mahdollisuudesta. Venäjälle tämä ei käy, koska silloin olisi tunnustettava tappio ja se olisi häpeällistä suurvallalle. Myös ukrainalaiset eivät ymmärrettävästi ole halukkaita neuvottelemaan rauhasta, kun iso osa maasta on vihollisen hallussa. Tässä artikkelissa tarkastelen Venäjän asevoimien taistelukykyä lähinnä huollollisesta näkökulmasta, koska huollolla on merkitystä menestykseen, mutta myös tappioon.

Venäjän huoltojärjestelmä maavoimissa

Taistelevien joukkojen huolto venäläisissä yksiköissä on noin kolmannes vastaaviin länsimaisiin verrattuna. Komppaniassa ei ole käytännössä ollenkaan huoltoa, kun esimerkiksi suomalaisessa komppaniassa on huoltojoukkue. Pataljoonassa on huoltojoukkue, kun suomalaisessa on komppania ja sama suhde jatkuu mentäessä isompiin kokonaisuuksiin. Esimerkiksi venäläisessä armeijassa on huoltoprikaati, kun esimerkiksi amerikkalaisessa armeijassa on huoltodivisioona. Siten venäläisen taisteluyksikön huolto on kovin vaatimaton huomioiden sen, että huolto- ja täydennystä vaativia ajoneuvoja tai järjestelmiä on samassa suhteessa kuin lännessä.

Toisaalta esimerkiksi venäläisessä prikaatissa (ainakin paperilla) on kaksi tykistöpatteristoa, raketinheitinpatteristo ja kak-



Panssarivaunujen keskusreservivarasto Siperiassa.

si ilmatorjuntapatteristoa, kun amerikkalaisessa prikaatissa on vain yksi tykistöpatteristo ja yksi ilmatorjuntapatteristo. Siten esimerkiksi ampumatarvikekulutus on 2,5-kertainen näiden aselajien osalta verrattuna läntisiin organisaatioihin. Ja lisäksi tietysti tarvitaan polttoainetta, ruokaa, vettä ja muuta huoltotäydennystä.

Venäjän asevoimien huollon rungon muodostaa maan rautatieverkosto. Peruseriaatteena on, että materiaali kuljetetaan tehtaalta tai varikoista/varastoista rautateitse mahdollisimman lähelle taistelevia joukkoja. Länteen suuntautuvan huollon ongelmaksi muodostuu rautateiden erilainen raideleveys Venäjällä ja entisen Neuvostoliiton alueilla verrattuna Länsi-Euroopan ja länsimaistuneiden entisten itäblokin maiden välillä.

Tämä ei toki muodosta ongelmaa nykyisessä Ukrainan sodassa, koska sopivan levyistä raideverkkoa on edelleen Ukrainan alueella. Itse Venäjän alueella on myös sellaisia ratapiha-alueita, joissa kuljetettu materiaali voidaan pur-

kaa junista huoltoajoneuvoihin. Näillä pyöräajoneuvoilla materiaali, ampumatarvikkeet, ruoka ja polttoaine, kuljetetaan taisteleville joukoille.

Kenttähuolto maavoimissa

Materiaalin käsittely ja jatkokuljetus pyöräajoneuvoilla muodostaa pullonkaulan. Materiaalin käsittelyyn ei juurikaan löydy trukkeja tai kuormaajia, joten materiaalinkäsittely tapahtuu pääosin ihmisvoimin eikä koneellisesti. Tämä tietenkin sitoo henkilöstöä ja vie aikaa. Siten laskennallisesti yhden kuorma-auton lastaaminen juna-asemalla kestää noin tunnin ja purkaminen tarvitsijan luona vie toisen tunnin. Materiaali pyritään toimittamaan rautateitse niin lähelle taistelevia joukkoja, että purkupaikka ja tarvitsija ovat noin tunnin ajomatkan päässä toisistaan (riippuen tiestöstä ja muusta liikenneinfrastruktuurista puhutaan 30–75 km etäisyydestä).

Laskennallisesti huoltoyksiköiden materiaalin kuljetukseen pi-

täisi kuluja kuljetuskerralla neljä tuntia; tunti lastaukseen, tunti ajoa, tunti purkamiseen ja tunti takaisin. Siten yksi kuorma-auto voi tehdä kolme kuljetuskertaa vuorokaudessa (12 tuntia toiminnassa, 12 tuntia kaluston huoltoon, kuljettajan lepoon ja huoltoon). Jos ajomatka kaksinkertaistuu, niin yhdellä kuorma-autolla voidaan tehdä kaksi kuljetuskertaa ja matkan kolminkertaistuessa vain yksi kuljetuskerta vuorokaudessa.

Tykistö- tai raketinheitinpatteriston yksi tuliannos vaatii yhden kuorma-auton per ase. Eli jos patteristossa on 18 tykkiä tai raketinheitintä, vaatii yksi patteriston tuliannos 18 kuorma-auton kuljetuskapasiteetin. Jokaisessa patteristossa toki on (ainakin paperilla) yksi maastokuorma-auto jokaista asetta kohden ja lisäksi huoltoajoksessa on kuljetusryhmä (ainakin paperilla) kahdeksalla maastokuorma-autolla. Eli teoriassa patteristo kykenee kuljettamaan omilla orgaanisilla kuljetusvälineillä vuorokaudessa runsaat 3,5 tuliannosta, jos ampumatarvikkeita on lähellä eli kolmen vuorokautisen kuljetuskerran päässä. Näin tietenkin teoriassa, mutta todellisuus on ainakin saatujen tietojen mukaan hieman erilainen.

Ukrainalaiset ovat onnistuneet kuluttamaan Venäjän kuljetuskapasiteettia sodan tämän vaiheen aikana merkittävästi tuhoamalla asevoimien kuorma-autoja ja muuta kuljetusvälineistöä. Kesän aikana Ukrainan asevoimat ovat saaneet käyttöönsä kaukovaikutteisia asejärjestelmiä, kuten amerikkalaisten HIMARS (High Mobility Artillery Rocket System) -järjestelmiä. Näillä aseilla, vaikka niitä vielä on kovin vähän, pystytään nykyisillä ampumatarvikkeilla vaikuttamaan jopa 90 km

päähän tuliasemista.

Näiden järjestelmien käyttöön-oton jälkeen on taistelukentältä tullut runsaasti tietoja, että venäläiset ovat joutuneet siirtämään materiaalin purkupaikkoja kauemmas rintamalinjoista. Tämä tietenkin vaikuttaa vuorokautiseen kuljetuskapasiteettiin, joka monilla alueilla on nyt vain kaksi kuljetuskertaa, joillain alueilla vain yksi kuljetuskerta vuorokaudessa. Eli jo valmiiksi heikkoon huoltoon vaikuttamalla ukrainalaiset voivat saavuttaa yliotteen taistelukentällä tai ainakin vähentää Venäjän tulenkäyttöä merkittävästi.

Materiaalin varastointi ja kunnossapito Venäjällä

Myös venäläiset itse ovat onnistuneet heikentämään kuljetuskapasiteettia ja erilaisten asejärjestelmien käytettävyyttä huomattavasti. Peruseriaatteena Venäjän asevoimissa on tänä päivänä komponenttipula, joka on käytännössä jatkunut jo vuoden 2014 pakotteista asti. Siten uuden tai modernisoidun materiaalin, esimerkiksi panssarivaunujen tuotanto on ollut viimeiset kahdeksan vuotta lähes nollassa. Jotain kertoo sosiaalisessa mediassa olevat kuvat alasammutuista Venäjän huipputuotteisiin kuuluvista Su-34 rynnäköhävittäjistä, joissa näkyy jesarilla ohjaamoon teipattuja länsimaisia GPS-laitteita. Eipä taida GLONASS-järjestelmä oikein toimia tai sitten koneisiin ei ole kyetty tuottamaan tarvittavia GPS-vastaanottimia.

Paljon on kuvia myös pyöräajoneuvoista, joiden renkaan ovat tyhjiä, rikkoutuneita tai kokonaan poissa vanteilta. Osa on tietysti kärsinyt asevaikutuksesta, mutta on myös kuvia ehjistä ajoneuvois-

Yhdysvaltain lainsäätäjä kritisoi tiedusteluyhteisön raportointia

Yhden vuoden aikana Afganistan ja Venäjä kumpikin yllättivät USA:n lainsäätäjän ja hallinnon ykkösluokan turvallisuuspoliittisella kriisillä. Toukokuun puolessa välissä senaatin tiedustelukomitea lähetti salaiseksi luokitellun raportin kansallisen tiedustelun johdolle, puolustusministeriölle ja CIA:lle korostaen sitä, miten ne olivat aliarvioineet Ukrainan puolustustahtoa ja -kykyä Venäjää vastaan ja yliarvioineet sitä miten kauan afgaanitaistelijat kestäisivät talibaneja vastaan.

Tiedusteluyhteisöä moititaan Ukrainan menestyksekkään puolustuksen ja Venäjän heikon menestyksen sokeasta pisteestä. Lähi-itä ja terrorismin vastainen sota on vienyt huomion päävastustajan Kiinan lisääntyvästä taisteluvoimasta. Tosin Bidenin vierailua heinäkuussa Israelissa ja Saudi-Arabiassa seurasi il-

moitus Yhdysvaltojen pysyvän edelleen Lähi-idässä suitsimassa Kiinan, Venäjän ja Irakin aikeita alueella.

Lainsäätäjä on muiden viranomaisten ohella vaatinut analyttisempää tietoa erityisesti Kiinan voiman nopeasta noususta. Kiina on vaitonainen oman asevoimansa suorituskyvystä ja sen uskotaan seuraavan tarkasti Venäjää ja oppivan sen uusista toimintatavoista Ukrainan sodassa. Yhdysvaltain tiedusteluyhteisö aloitti sisäisen selonteon laatimisen kohta Ukrainan sodan alkamisen jälkeen siitä, miten raportoida vieraiden asevoimien toiminnasta lainsäätäjille.

Yhdysvallat keskittyi 9/11 jälkeen terrorismin vastaiseen taisteluun, jolloin Kiinan tilanteen seuraamista ja mandariinikiinan osaavaa henkilöstöä on vähennetty. Kiina on siivonnut pois joitakin USA:n tiedusteluverk-

koja ja teloitannut 2010 jälkeen toistakymmentä CIA:n tietolähdettä. Kiinan mahdollinen hyökkäys Taiwanin osana laajempaa yritystä rajoittaa Yhdysvaltojen voimaa Tyynellämerellä on ongelmallinen. Se tekisi Kiinasta yhä voimakkaamman kilpailijan indopasifisella alueella.

Yhdysvaltain vaikeus ymmärtää Kiinan asevoimien tilanne korostuu myös sinä, että Kiina ei ole käynyt sotaa 40 vuoteen saaden rauhassa modernisoida asevoimiaan. Niinpä sillä on tänään maailman suurin laivasto, mitä tulee alusten määrään. Maavoimat on kasvanut lähes kolmeen miljoonaan henkilöön ja ilmavoimat yhteensä 2 800 koneeseen. Kiina sai aktiivikäyttöön ensimmäisen hypersonisen asejärjestelmän (DF-17) ja sen ydinkärkien tuotannon sanotaan tähtäävän tuhanteen vuoteen 2030 mennessä.

Yhdysvallat seuraa tarkasti Kiinan asevoiman kasvua, mutta ei tunne kovinkaan hyvin miten Peking käyttäisi kasvavaa voimaansa. Kiinan ilmeettömästä ja arvaamattomasta toiminnasta olisi paljon opittavaa yhtä hyvin kuin venäläisten täysin epäinhimillisestä ja epähumanista toiminnasta Ukrainassa. Yhdysvaltain sotilaiden todetaankin tarvitsevan lisäkoulutusta. Viime talvena Ukrainan miehityksen uhka sai hallinnon laajalti uskomaa, että hyökkääjän modernisoidut joukot lyövät helposti Ukrainan puolustuksen.

Nämä odotukset heijastuivat osaan tiedusteluraportteja antaen pahaenteisen kuvan Venäjän suorituskyvystä. Raportit seurasivat myös liikaa ulkopuolisia analyysejä, jotka todettiin myöhemmin virheellisiksi. Ukrainalaiset eivät pitäneet jäykästi hallussaan alueita vaan pakot-

tivat vääriä ratkaisuja tehneet venäläiset perääntymään saavuttamaltaan alueilta elintärkeän logistiikan estyttyä. Hyökkääjän sotilasjohdon kerrotaan epäilleen eri johtoportaiden moraalia jättäen kertomatta joukoille niiden todelliset tehtävät.

Yhdysvallat joutui Ukrainan sodan keskelle vain kuukausi Afganistanin luhistumisen jälkeen kouluttamiensa afgaanisotilaiden antauduttua ja Talibanin otettua maan haltuunsa. Sotilaiden todetaan olleen liian optimistisia afgaanien taistelutahdosta ja kyvystä hallita maan tilanne. Toisaalla hallinnolle vakuutettiin, että Kiova tulee kaatumaan 3-4 päivässä ja sota kestäisi pari viikkoa, joka osoittautui täysin virheelliseksi arvioksi.

Paremmen tilannekuvan tukemana olisi apua voitu lähettää aiemmin. Kansallinen tie-

”Maalaisjärjellä on ymmärrettävissä, että materiaali, joka on Siperiassa tai vaikka Karjalan kannaksella vuosia tai vuosikymmeniä säänvaihteluiden armoilla ei ole ihan pakasta vedettyä eikä välttämättä lähde startista käyntiin.”

ta, joiden renkaat ovat pettäneet. Osassa renkaista näkyy stanssattu englanninkielinen teksti ”Made in USSR”. Eihän sitä tietenkään heti Neuvostoliiton romahtamisen jälkeen ole vulkanoinnin paistopuristimia vaihdettu uuden maan merkinnöille, mutta pahimmassa tapauksessa renkaat ovat jopa 30 vuotta vanhoja. Renkaat ovat joko olleet varastoissa vuosia tai vuosikymmeniä joko irtonaisina tai ajoneuvojen alla ajoneuvon ollessa varastoituna. Saattaa olla, ettei renkaan ominaisuudet ja kestävyys ole ihan parhaalla mahdollisella tasolla.

Venäjällä materiaalia säilytetään neljän tasoissa varastoissa joko joukko-osastojen tukikohdissa tai erillisissä Ase- ja sotilasmateriaalin varasto- ja korjaustukikohdissa (База Хранения и Ремонта вооружения и Военной техники, БХиРВ) tai Panssarivaunujen keskusreservitukikohdissa (База Хранения и Ремонта вооружения и Военной техники, БХиРВ). Osa materiaalista (esim ilmatorjuntajärjestelmät) ovat lämpimissä varastoissa, osa kylmissä varastoissa, iso osa ulkona katoksen alla ja suurin osa (esim. panssarivaunut ja kuorma-autot) taivasalla.

Maalaisjärjellä on ymmärrettävissä, että materiaali, joka on Siperiassa tai vaikka Karjalan kannaksella vuosia tai vuosikymmeniä säänvaihteluiden armoilla ei ole ihan pakasta vedettyä eikä välttämättä lähde startista käyntiin. Venäjällä ei ole vastaavaa materiaalin kierrätystä, kuten meillä; komppanian materiaa-

li otetaan käyttöönottahuollon kautta koulutuskäyttöön esimerkiksi vuodeksi, käytön jälkeen varastointihuolto ja uusi ”paketti” koulutuskäyttöön. Erään raportin mukaan 4 Kaartin Panssaridivisioonan, joka pitäisi olla yksi eliittijoukoista, varastoiduista panssarivaunuista vain joka kymmenes on käyttökuntoinen.

Varkaiden valta murentaa

Varastointiin liittyy olennaisesti kunnossapito niin varastoissa kuin kentälläkin. Ja tässä astuu kuvioon mukaan venäläisten geeneissä oleva kleptokratia (eli korruptoitunut hallinta, jossa varastaminen on institutionalisoitu, ”varkaiden valta”). Kunnossapitoon tarkoitettut rahat ovat menneet parempiin taskuihin tai rahoilla hankitusta materiaalista vain osa on kulkeutunut kunnossapidon käyttöön ja pääosalla on tehty omaa bisnestä.

Myös osa tarvittavista komponenteista on sellaisia, joita on ennen vuotta 2014 saatu lännestä (esim. Siemensin komponentit ja muut kaksoiskäyttökomponentit), jolloin tuotantoketjut eivät toimi. Tämän vuoksi varastoituja järjestelmiä ei ole voitu pitää toimintakuntoisena ja käytössä olevia järjestelmiä on korjattu ja huollettu kannibalisoidulla varastoituja järjestelmiä. Siten teoriassa varastoissa oleva materiaali ei ole käyttökelpoista kuin vain osin.

Eri lähteiden mukaan Venäjällä on käytössä (tai oli ennen Ukrainaa) noin 2 900 taistelupanssarivaunua. Käytössä olleet vaunut olivat

T-72 ja T-80 -mallien uusimpia tai modernisoituja versioita sekä T-90A ja T-90M -mallia. Varastoissa taisteluvaunuja oli noin 12000 yksilöä, joista pääosa (noin 7000) oli T-72 -vaunun vanhoja, modernisoimattomia perus-, A- tai B-versioita sekä (noin 3000) T-80 vaunun vanhempia, modernisoimattomia B-, BV- ja U-versioita. Lisäksi varastoissa oli noin 200 T-90A ja T-90M -vaunuja sekä noin 2000 T-62, T-62M ja T-62MV -vaunuja. Näistä käytössä olleista taisteluvaunuista oli ukrainalaiset tuhonnetut Ukrainan yleisesikunnan raportin mukaan 25.7.2022 mennessä noin 1700.

Vaikka luvussa olisikin hieman lapinlisää, niin todennäköisesti käytössä olleista taisteluvaunuista olisi tuhoutunut tai joutunut ukrainalaisten käsiin lähes puolet. Taisteluvoiman ylläpitämiseksi tätä vajetta on ollut ja on pakko paikata jollain, joten varastoista on otettu käyttöön raporttien mukaan jopa lähes 40 vuotta vanhoja T-62M ja MV -vaunuja. Ja jos edellä kuvattu 4 Kaartin Panssaridivisioonan tilanne varastoitujen vaunujen osalta pitää paikkansa, niin varastoista on saatu käyttöön ehkä 200 vanhaa T-62 vaunua ja noin 1000 muuta vaunua? Eli tappioiden paikkaaminen ei onnistu varastoiduilla vaunuilla ja toki jostain pitäisi saada kasaan tarvittavat vaunumiehistöt.

Kunnossapito kentällä ei sekään ole venäläisten vahvuuksia. Pataljoonassa on yksi kevyt ja yksi raskas evakuointiajoneuvo sekä yksi korjaamoauto, eikä korjaajia ole



Venäläisiä panssarivaunuja varastossaan, eli taivasalla.

kuin alle kymmenen. Prikaateissa on kunnossapitokomppania, joissa on kunnossapitoyoukkue ja evakuointiyoukkue tukiosien lisäksi. Näillä ei taistelukykyä pidetä yllä kentällä varsinkin, kun tappiot ovat raskaat ja varaosien saanti perustuu kannibalisointiin.

Georgian sodan raporteissa todettiin, että venäläisten joukkojen etenemisreiteillä oli evakuointi- ja kunnossapitoasemia 25 km välein, jotta edes osa kalustosta saatiin toimimaan. Niin ja sitä polttoainetta ja ampumatarvikkeitakin pitäisi saada, mutta kun ukrainalaiset tuhoavat kauaskantoisilla aseillaan huoltovarastoja. Eli ei tämä kaluston käytettävyyttä näytä kovin hyvältä venäläisestä näkökulmasta hyökkäyksen jatkamiseksi ja Putinin asettamien

tavoitteiden saavuttamiseksi.

Koska sota jatkuu vielä syksylläkin, niin palaan taas aiheeseen jonkin analyysin merkeissä seuraavassa numerossa.

PS: Nyt on sitten kaikki Suomen lähialueilla olevat prikaatit (4x MTKIV ja 2x MERIJV) taisteluosastoillaan Ukrainassa, joten varuskunnissa ei ole kuin varusmiehiä(?) ja leskiä. Rauhallista siis on meidän itärajalla

Joni Lindeman
everstiluutnantti evp.

ASiantuntijalta

dustelu avaa erehtymisen syitä: Kysymys oli tahdosta taistella ja puolustusvälineiden käytön osaamisesta, joista kumpaakin oli etukäteen vaikea arvioida.

Kiinan sotilaallisesta valmiutta arvioitaessa on käytetty muiden maiden sodankäyntikokemuksia analysoiden erityisesti niistä opittua tietoa. Venäjän ja Afganistanin toimintaa seurataan edelleen. Kiinan ja toisaalta Ukrainan ja Afganistanin sotien luonteen erilaisuus tunnustetaan.

Yhdysvalloilla on suhteellisen selkeä käsitys Kiinan sotilasteknisestä voimasta ja viranomaisien valmiudesta. Tietolähteinä ovat satelliitit, signaalitiedustelu ja inhimilliset voimavarat. Kiinan ydinasetilanne tunnetaan, samoin milloin se on rakentamassa uutta lentotukialusta. Pentagon julkaisee vuosittaisen raportin Kiinan sotilaallisen- ja turvallisuustilanteen kehityk-

sestä. Näkemys ei kuitenkaan ole täydellinen. Kiinan sanotaan yllättäneen Pentagonin laukaitessaan raketin, joka kantoi ydinkärjellä varustettavaa hypersonista liitokonetta avaruudessa kiertäen maapallon ympäri ennen lentoaan maaliin.

Kiinan alueen jännitystä lisäävää ase- ja edistysellisen teknologian toimintakykyä ja rakennetta seurataan. Sotilasasioiden ulkopuolella nähdään USA:n hallinnolla olevan rajoittunut näkemys Kiinan kommunistipuolueen työskentelytavasta ja siitä miten turvallisuuspoliittiset päätökset tehdään ja millaisia reaktioita jokin muutos tai poliittinen manööveri voisi laukaista. Miten voidaan tulkita Taiwanin ilma- ja maavoimien rajojen ylitykset?

Yhdysvaltojen käsitykset eivät ole pitkään aikaan vastanneet Kiinan julkisia kannanottoja ja

johtopäätöksiä. On väitetty niiden ollen liian usein fantasioita, joiden uskottiin johtavan Kiina demokratian poluille. Nyt on todettu, että Kiinalla on ollut oma missio jo 40 vuotta. Hallinto ei ole ollut Kiinan haasteen tasalla uumoillessaan Kiinan tulevan vaurastumisen myötä demokraattisemmaksi.

Ilman voimavarojen uutta kohdentamista USA:n hallinnon ja tiedusteluyhteisön on vaikea vastata Kiinan globaaliin kilpailuun. Samaan aikaan, kun tiedusteluorganisaatiot palkkasivat arabiankielen osaajia ja kouluttivat terrorismin vastaisia osaajia, niin kylmän sodan osajat eläköityivät. Se on aiheuttanut kriittisen aukon analyysiosaamisessa. Satelliittikuvien ja tiedusteluraporttien perusteella tulee varmentaa johtopäätösten todenperäisyys; ovatko ne operatiivisesti toimivia vai onko

tilannekuva vuosien takaisilta taistelukentiltä, kysyy lainsäätäjät.

Kiinan poikkeuksellisella tavalla keskittämä valta puolueapparaatille vahvistaa Pekingin halua saada Taiwan hallintaan 2050 mennessä, joka edellyttää voiman käyttöä. Eräät käsitykset puhuvat jo kuluvastä vuosikymmenestä ja toiset seuraavista kuudesta vuodesta. Jotkut jopa toteavat, että jotain voi tapahtua jo huomenna. Pekingin asenne on, koska hyvänsä.

Kysymyksiä on paljon. Kuinka kestävä on Kiinan ohjus- ja taistelukonetuotanto, mikä on ylläpito- ja korjauskapasiteetti ja miten kiinalainen sotilas pystyy urbaaniin sodankäyntiin. Venäjä ei ole oikea vertailukohde miten ratkaistaan suuret massatappiot ja -evakuoinnit. Putin on käynyt sotaa vuosikymmenen – Peking ei sitten 1979 eikä sen ilmavoim-

mat sitten 1958, joten on vaikea arvioida miten kiinalaiset osaavat sotia kompleksisessa ympäristössä, jos sodankäynti ei edisty suunnitelmien mukaan. Epävarmaa on myös, miten Kiinan puolustushaarojen yhdistetty operointi toimii todellisella taistelukentällä.

Yhdysvaltain lainsäätäjän globaalien tilannekuvan kirkastuminen on tuottanut selkeitä päätöksiä tavoitteesta olla edelleen maailman johtava suurvalta ja läntisten arvojen puolustaja yhdessä muiden demokraattisten valtioiden, liittolaisten ja kumppanien kanssa.

Seppo Ruohonen
everstiluutnantti evp.

LYHYET

Syyskuu on marssin aikaa



Suomen Reserviupseeriliitto haastoi viime vuoden toukokuussa Reserviläisliiton leikkimieliseen marssikilpailuun vuoden 1941 maaottelumarssin hengessä. Tavoitteena oli saada molempien liittojen piirit ja yhdistykset mukaan haastekampanjaan ja siten mahdollisimman moni reserviläinen marssimaan. Maaottelumarssi saavuttikin suuren suosion ja se saa jatkoa myös vuonna 2022.

Tänä vuonna marssitaan koko syyskuun ajan eli 1.-30.9.2022. Hyväksyttyyn suoritukseen vaaditaan yhtäjaksoisesti suoritettu 10 kilometrin marssi kävellen tai juosten. Tarkan ajankohdan, marssiseurauksen ja -paikan voi valita itse. Marssille ei aseteta vaatimuksia kantamusten tai muun varustuksen suhteen. Kaikki ovat tervetulleita osallistumaan marssille. Marssihaasteen tavoitteena on ennen kaikkea muistuttaa reserviläisiä fyysisen toimintakyvyn ylläpidon tärkeydestä.

Kun on suorittanut vähintään 10 kilometrin marssin, voi kirjata tuloksensa sähköiselle lomakkeelle, joka julkaistaan Reserviläisliiton ja Suomen Reserviupseeriliiton verkkosivuilla elo-syyskuun vaihteessa. Kaikki osallistujat, jotka ovat suorittaneet vähintään 10 kilometrin marssin ja kirjanneet suorituksensa lomakkeelle, osallistuvat myös Varustelekan lahjakorttien ja RES & RUL -liittojen tuotepalkintojen arvontaan. Elokuun aikana tiedotetaan myös piirejä ja yhdistyksiä rahapalkinnoista ja niiden kriteereistä.

Lähde: Reserviläisliitto

Uudet reserviläis-yhdistykset Ahvenanmaalle ja Somerolle

Suuri kiinnostus reserviläistoimintaan kohtaan on saanut myös aikaan sen, että uusia reserviläisyhdistyksiä on alettu perustamaan eri puolille maata. Keväällä tästä tiedottivat muiden muassa Ahvenanmaa ja Somero, joissa on käynnistynyt yhdistyksen perustamisprosessi. Ahvenanmaan yhdistys on ensimmäinen laatuaan demilitarisoidun maakunnan historiassa.

Yhdistyksen nimi on Ålands Reserver rf ja yksi sen perustajajäsenistä Jonas Back. Hän ja yhdistyksen toinen perustajajäsen ovat suorittaneet asepalveluksensa Uudenmaan prikaatissa Dragsvikissa.

– Kun Venäjä suoritti aggressiivisen hyökkäyksen Ukrainaan, niin monet alkoivat Ahvenanmaalla pohdintaan, että miten he voisivat vaurautua jopa pahimman varalle. Kun paikallislehdessä julkaistiin uutinen reserviläisyhdistyksestä perustamisesta, niin monet ottivat meihin yhteyttä ja kysyivät, miten pääsevät mukaan toimintaan, toteaa Jonas Back.

– Kun saamme oman ampumaradan, niin aloitamme välittömästi SRA-kurssit. Pyrimme myös käynnistämään pistooli- ja kiväärikurssit. Nämä ovat suunnattu erityisesti niille, jotka eivät aloita SRA:ta, mutta ovat kiinnostuneet tuliasenien turvallisuudesta käsittelystä. Näiden lisäksi olemme suunnitelleet myös tarkka-ammunnan kurssit.

Lähde: Reserviläisliitto

Skärgårdens Frikår 1918 – del 1/2

Stig Kavander

Fem generationer efter revolutionsåret 1918 i Finland är det fortfarande svårt att förstå hur det blodiga inbördeskriget kunde uppstå – en samhällskamp som kunde slita hela familjer itu. Den första och allra häftigaste vägen nådde inte omedelbart den yttersta delen av sydvästra Finland, den åboländska skärgården, som låg ganska avlägsen från de tätbefolkade delarna av landet där oron i samhället hade rått redan en lång tid.

På den största orten i skärgården – Pargas, som låg närmast fastlandet fanns en betydande industri genom kalkbolaget som hade bildats i slutet av 1800-talet och följaktligen fanns på orten en stor mängd arbetare, som hade lyckats få representation i kommunalorganisationen och via den omständigheten hade bildat ett ”ordningsgarde” som agerade som deras motvikt till polisen och den lokala skyddskåren.

En provisorisk borgfred hade dessutom överenskommit parterna emellan och faktiskt opererade den ”vita” skyddskåren jämtes med arbetarsidans ”röda sida” enligt överenskommet avtal såsom gemensam ordningspolis till en början.

Förbindelserna utåt till skärgården var dåliga och revolutionsvägen nådde inte i all sin kraft ut i ösamhällena med en befolkning som mestadels livnärde sig på jordbruk och fiske. Därför fanns i skärgården, förutom i Nagu, ingen etablerad organisation varken på den vita eller röda sidan då den bittra revolutionskampen bröt ut i slutet av januari 1918 i Österbotten och Karelen. Trots att Finland förklarat sig självständigt strax därförinnan rådde fortfarande administrativt förhållanden från den ryska förtryckstiden.

Vita mot röda

Finland var ju fortfarande besatt av ryska trupper – långt över 100 000 man och många garnisoner fanns över hela landet och även i skärgården längs viktiga farleder. Den ryska militären hade ju också delat upp sig ganska markant i en ”röd” bolsjeviksinnad fraktion – manskäpet – och en ”vit” tsarsinnad befälsfraktion, som efter oktoberrevolutionen 1917 (de facto i november enligt vår kalender) till stora delar omgrupperade sig på den baltiska sidan.

Den enda organisation med en ordentlig beväpning och arsenal i landet var i det skedet den ryska tygellösa soldathorden och genom den kunde det ”röda gardet” ganska tidigt beväpna sig. Mot dem stod dock det ”vita gardet” med sin landsomfattande skyddskårorganisation.

Den militära vapentillgången på den ”vita



Löjtnant Otto Wahlroos, grundare och bataljonschef för Skärgårdens Frikår 1918.

sidan” var knapp p.g.a. förtryckstidens påbud om vapenlöshet i furstendömet. Försök till inköp och insmuggling av militärmateriel hade nog gjorts en hel del under självständighetsåret 1917, men den ryska militären var i det skedet ännu på alerten och stävjade effektivt upprustningsförsöken. Följaktligen var skyddskårorganisationen relativt svagt försedd med militär utrustning. Skyddskåren i Nagu hade nog varit verksam redan under slutet av 1917 men saknade även den ordentliga vapen och en kunnig ledning.

I januari 1918 utnämndes löjtnant Otto Wahlroos till länsman i Nagu. Han kom från Mouhijärvi en bit västerom Tammerfors. Där hade han fungerat som kronolänsman alltsedan oktober 1903. Oron i Mouhijärvitrakten var dock stor under 1917 och det röda gardet väldigt aggressivt och man hade t.o.m. fängslat honom en kort tid. Måhända det var orsaken till att Wahlroos valde att ta tjänsteledigt från mitten av januari till mitten av mars 1918. Han hade faktiskt i ett tidigare skede av livet verkat som ordinarie länsman i Korpo-Houtskär från augusti 1900 till oktober 1903 med bas på Korpogård innan länsmansutnämningen till Mouhijärvi.

Åbolands skärgård var följaktligen välbekant för honom. Dagarna vid hans tillträde blev dock inte lugna för det ”röda gardet” höll på att landstiga i Nagu och Korpo i stora skaror. Den ryska militärnärvaron var även avsevärd – det fanns militärpostereringar på olika ställen – skärgårdsfarlederna var viktiga infarter till Åbo och ett av de viktigaste fartygen i regionen var patrullerande isbrytaren ”Murtaja”, som efter ”oktoberrevolutionen” av matrosrevolutionärerna hade överförs till ”röda gardets” tjänst. ”De röda” hade planerat sprida sin revolution via den åboländska skärgården ut till Åland samtidigt som skärgården skulle försörja stora delar av regionens revolutionära huvudsäte Åbo med mat.

Hur Frikår grundades

Läget var alltså spänt även i Nagu då länsman

Otto Wahlroos anlände med familj och han blev omgäende, då han anlände, utsedd till chef för Nagu skyddkår. Han hade fått sin militärutbildning redan i juli 1891 som kadett i Fredrikshamn och efter utbildningen kommanderats till 5. finska skarpskyttebataljonen i Kuopio som underlöjtnant 28.8.1898.

Senare under sin kronolänsmanstjänstgöring hade han befordrats till löjtnant så han var synnerligen skickad att leda kåren. En av de ledande personerna i skyddskåren, agronom Viktor Schauman på Högsar, Nagu varnade Wahlroos för att stanna i Nagu under rådande förhållanden innan han själv for över till Iniö.

Till Iniö kom strax därefter även Otto Wahlroos och ett tjugotal ungdomar från Nagu. Under den första veckan i februari 1918 samlades man i folkskolan och 7.2.1918 beslöt man på Otto Wahlroos förslag grunda Skärgårdens Frikår (S.F.K.). Redan nästa dag gav man sig iväg över isarna mot Nystad med avsikt att där förena sig med Nystads skyddskår, som redan hade påbörjat sin marsch mot Åland och vid Gustavs träffades de två skyddskårerna och det kom fram att man saknade militärvapen så gott som helt och hållet. S.F.K. beslöt därför återvända till Iniö för ytterligare sonderingar om läget på Åland och i Åboland.

Den 18.2.1918 kom ett bud från Åland i vilket Nystadskåren begärde hjälp. Man hade lyckats övermanna en del ryssar och därmed fått tag på en del vapen. I all hast samlades Frikåren ihop och man begav sig iväg mot Åland. Väl framme visade sig läget vara värre än befarat. Nystadskåren hade avväpnats av svenska styrkor som agerade såsom självutnämnda så kallade ”stridsdomare” på Åland utan urskillning av ryssar samt ”röda”, som fritt kunde röra sig i ösamhällena eller ”vita gardet”. Och de hade redan hunnit skeppa över nystadsborna till Sverige då Frikåren anlände.

Ryssarna hade dessutom fått en lång frist av svenskarna att utrymma de åländska öarna som förklarades neutrala.

Det var nedslående nyheter för de unga frivilliga i Frikåren. Uppe i Österbotten kämpade deras bröder för livet och här i söder blev man förpassad till passivitet.

Huvudkällor:

-Boken ”Skärgårdens Frikår / Minnen upptecknade av Ludvig Lindström”, 199 sidor, september 1918, utgiven av förlag E. Wallenius, Åbo, tryckt hos ÅBO TRYCKERI- och TIDNINGS AB

-Orpana 1989-1 – Tampereen seudun sukututkimusseura / julkaisutoimikunta 6.2.1989 / Eila Wihtilä / Erkki Sarkki: Kruununnimismies, Majuri Otto Wahlroos Suomen kohtalon vuosina

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi



ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY
Loimijointie 81, Alastaro • (02) 764 1955

KOTIKENTTÄETU

Turusta suoraan:

- ➔ Kotimaan kohteisiin
- ➔ Ulkomaan kohteisiin
- ➔ Lomalennoille

Toimivat ja nopeat matkustaja- ja rahtilennot suoraan Turusta maailmalle



Turun Lentoasemalta
lentäen maailmalle

Jotta totuus ei unohtuisi – kun se kuitenkin on unohtunut

ARVOSTELIJALTA

Loimaan Lehden eläkkeellä oleva pitkäaikainen toimittaja **Kari Nummila** on toteuttanut pitkäaikaisen haaveensa, ja toimittanut kirjan liittyen Suomen itsenäistymisen vaiheisiin. Kaikki voittivat, kun punakapina kukistettiin (Hansabook) on artikkelikokoelma, jonka artikkeleista pääosan Nummila on kirjoittanut itse, mutta mukana on myös koko joukko maamme eturivin historioitsijoita. Osa teksteistä on julkaistu postuumisti. Kirja sisältää Nummilan oman toteamuksen mukaan ”asiaa ja kirjoituksia ennen valankumousyritystä ja sen jälkeen 2000-luvulle”.

Nummila painottaa mm. seuraavia asioita: 1. Suomi oli 1917 maailman demokraattisimpia valtiota. 2. Työväestö vaati 8 tunnin työaika, uutta kunnallislakia, jotta köyhätkin voisivat äänestää, ja nämä vaatimukset toteutuivat jo 1917. 3. Maan ainoa laillinen hallitus oli senaatti (maassa oli myös kaksi muuta hallitusta). 4. SDP:n eduskuntaryhmä ei käsitellyt kapinaa eikä siten siis ollut painokkaasti kapinan kannalla. 5. Punakaarti ja Kansanvaltuuskunta olivat syyllisiä valtiopetokseen ja vallankumousyritykseen. 6. Punainen puoli toi pohjaa terrorille monin eri tavoin. 7. Vuoden 1918 tapahtumat veivät mukanaan noin 37 000 ihmistä, mutta mukaan pitää laskea myöhemmät menetykset Stalinin vainoissa (noin 20 000 ml punainen johto).

8. Vuoden 1918 tapahtumilla oli hirvittävä vaikutus Suomelle niin henkisesti, ruumiillisesti kuin aineellisesti/taloudellisesti.

Niinpä niin – tuttua asiaa historiansa lukeneille, mutta olennaisena johtopäätöksenä voisi todeta, että mainittu vallankumous, joka jäi siis vain yritykseksi, oli demokratiamme kannalta pahin virhe ja takaisku Suomen kansan omien toimenpiteiden sarjassa. Ilman tätä yritystä tuskin olisi kevään 1918 hangilla tarvinnut taistellakaan, vaan kansanvaltainen meno olisi maassamme jatkunut entiseen tapaan vahvan työväenliikkeen soitellessa ensi viulua.

Kansan yhtenäisyyden valtava voima

Tämä on asia, jonka soisi myös saavan kaikilta julkisen tunnustuksen tänään sen sijaan, että asiasta kirjoitettaessa tai puhuttaessa keskitytään yksinomaan ja vain sodan jälkeisiin vankileireihin; vallalla on siis yhä edelleen valtava uhriutumisen tarve ja uhriutumismielialan nostatus. Ajassamme siihen tuskin on maailmantapahtumia seuratesa tarvetta, saati varaa.

Pikemmin pitäisi muistaa, mitä – vuoden 1918 tapahtumista huolimatta – lukee marsalkka Mannerheimin muistolle Louhisaaren kartanolinna puistoon pystytetyssä patsaassa. Jos joltakin on unohtunut, toistettakoon se tässä: ”Pienen kansa suuri voima on yh-

tenäisyys”.

Nummila toteaa – aivan oikein – että historiaa ei pidä käsitellä jossitellen, mutta mikäli vallankumousyritys olisi onnistunut, se olisi merkinnyt maallemme ja sen kansalaisille hirveää kohtaloa. On paradoksi, että kapinakevään 1918 ja sitä seuranneen kahden vuosikymmenen jälkeen, kun sodan myrskyaallot jälleen rannoillemme ja rajoillemme löivät, tämä kansa oli yhtenäisempi kuin koskaan muulloin historiansa aikana. Se avulla veteraanimme jälleen kestivät, kestävätpä asevelihengen avulla myös vaaran vuodet ja 1970 – luvun ankaran poliittisen painostuksen. Eikä olisi poissuljettua kestää edelleen.

Vähempikin toisto riittäisi

Kun kirjassa on lähes 80 artikkelia, ei toistolta voi välttyä, varsinkin, kun suurin osa artikkeleista on kirjan toimittajan omia. Tällä tarkoitan sitä, että vähemmälläkin asia tulee selväksi. Lisäksi ainakin allekirjoittaneen lukemista häiritäisi paikoitellen se, että osa sanoista oli kokonaan isoilla kirjaimilla tai tummennetulla kirjoitettu. Tehokeinona ehkä tarkoituksenmukainen – lukiessa ehkä ei.

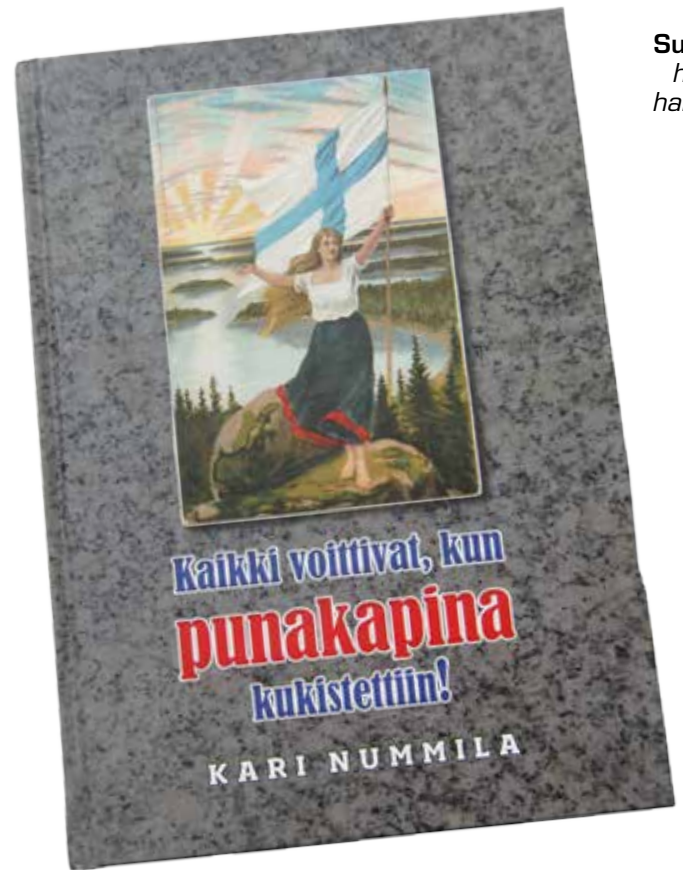
Kirjan runsas ja mielenkiintoinen kuvitus sen sijaan ansaitsee kiitoksen, samoin kirjan toimittajan kotikunnan paikallishistorian valottaminen. Loimaan tapahtumat vuonna 1917–18 ovat mer-

kittävä osa maamme tuon ajan historiaa. Sen sijaan paikoin kirjan toimittajan omaa maailmankuvaa ja poliittista suuntausta heijastelevat suorat mielipiteet olisi voinut hieman loiventaa. Asiat kun voi sanoa hieman toisinkin, ja ne tulevat silti ymmärretyiksi.

Kari Nummilalle on annettava vilpitön kiitos tästä teoksesta. Se on vastapaino sille jo

mainitulle keskustelulle, jota maamme orastavan Itsenäisyyden alkuvuosista on viime aikoina käyty, ja käydään varmaan vastakin. Asioilla on aina kaksi puolta, ja kuka tekikään mitä ensin, ja mitä sitten seurasi? Toivon, että kirja kuluisi lukijoiden – erityisesti nuorempiin ikäluokkiin kuuluvien – käsissä.

Osmo Suominen
historian
harrastaja



ARVOSTELIJALTA

Somerin taistelu muutti sodankuvaa

Heinäkuussa 1942 tehtiin kalliisella Somerin saarella suomalaista sotahistoriaa. Silloin Itä-Suomenlahden Rannikkoprikaatiin kuulunut pikku linnake torjui puna-armeijan yllättäen alkaneet maihinnousuyritykset, joiden toteuttajiksi oli valittu puolueuskollinen eliittijoukko.

Someri jäi suomalaisten haltuun puolitoista vuorokautta kestäneiden taistelujen jälkeen. Tuona aikana tapahtumat etenivät tavalla, jollaiseen ei etukäteen osattu varautua. Linnakkeen puolustus oli näet suunniteltu aselajissa noudatettujen periaatteiden mukaan rannikkotykkistön omien aseiden varaan. Kun taistelut taukosivat, huomattiin, että torjuntavoitto oli saavutettu kolmen puolustushaaran onnistuneella yhteistyöllä. Kukapa olisi silloin aavistanut, että tämä jatkosodan aikainen meririntamatapahtuma tulisi vaikuttamaan taktiikan kehitykseen jopa kansainvälisellä tasolla. Näin on kuitenkin käynyt, väittää tohtori Harri Hietikko kirjassaan *Someri - jatkosodan saaritaistelu*, joka ilmestyi Somerin taistelun 80-vuotispäivänä 8.7.2022.

Joint-operaatioiden esi-isä?

Hietikon mielestä Somerissa toteutui maa-, meri- ja ilmavoimien yhteistoiminta juuri samalla periaatteella, jota myöhemmin on kutsuttu JOINT-operaatioksi. Ero ”oikeaoppiseen” joint-menettelmään oli kirjoittajan mukaan se, että Somerissa puolustushaarojen liittyminen taistelun osapuoleksi tapahtui ilman ennakkosuunnittelua.

Merivoimien ja ilmavoimien esikunnat saivat tiedon taisteluiden alkamisesta Somerilla lähes reaaliaikaisesti, ja molemmat ryhtyivät oma-aloitteisesti toimittamaan apuvoimia linnakkeelle. Vaikka sotalaivojen ja hävittäjien ilmestyminen paikalle tapahtui yllätyksenä linnakkeen päällikölle, huomasi hän pystyvänsä hyvien radioyhteyksien avulla johtamaan niidenkin toimintaa, kuten joint-operaatioissa konsanaan.

Vihollinen teki mereltä käsin Someria vastaan 17 syöksyä yhteensä 51 aluksellaan. Hyökkäyksiä tukivat Lavansaaren raskas rannikkopatterit sekä suuri joukko lentokoneita. Kuhunkin

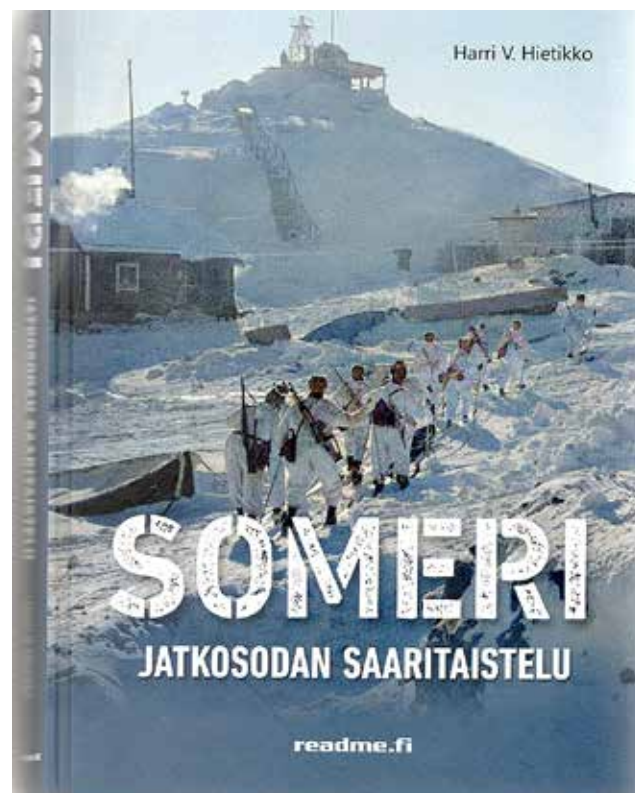
syöksyyn osallistui kahdesta seitsemään moottoritorpedo- tai vartiomoottorivenettä. Hyökkäyksiä edelsivät voimakkaat ilmapommitukset, joissa käytettiin lähinnä palo- ja sirpalepommeja. Vain kolmessa syöksyssä vihollisen onnistui päästä maihin linnakkeen itäpäähen ja miehittää se 36 tunnin ajaksi. Muut syöksyt torjuttiin.

Maihinnousu on tunnetusti vaikea taistelulaji. Sen joutui tunnustamaan myös Kronstadtin laivastotukikohdan komentaja Gordey Levchenko, jonka laatima suunnitelma Somerin valtaamiseksi epäonnistui pahoin. Moninkertaisesta mies- ja kalustoylivoimasta huolimatta puna-armeija menetti Somerissa likimain viisisataa sotilasta, kymmenkunta sotalusta ja useita len-

tokoneita. Suomalaisia kaatui 25.

Tutkijan onnenpotku

Tietokirjailija Harri Hietikon kan-



nustimena ryhtyä tutkimaan 80 vuoden takaista Somerin taistelua on ollut se, että linnakkeen silloinen päällikkö, kapteeni Veikko Rauhaniemi, oli hänen isoisänsä. Kirja onkin nähtävä kunnianosoituksena rannikkotykkistössä elämäntyönsä tehneelle kadettipäälliköille, jonka ura eteni Turun sotilaspiirin päällikön tehtäviin ja everstin arvoon.

Arkistoja penkoessaan kirjailija koki onnenpotkun, jollaista jokainen tutkija toivoo omalle kohdalleen. Hän sattui näet löytämään Somerin linnakkeen alkuperäiset sotapäiväkirjat, joiden uskottiin kadonneen. Ne ovat olleet lähteinä korvaamattomat. Lukija aistii, että tekijän esittämät johtopäätökset perustuvat vastaansanomattomille faktoille.

Tuomo Hirvonen
everstilutnantti
evp.

RESERVILÄISURHEILU



Suvi Lähtenmäki

Markus Stigzelius puttaamassa väylällä 24.

Tulokset

Avoin sarja: 1. Janne Hänninen, Kenttätystökerho ry +19 (ensimmäinen kierros +4, toinen kierros +15), 2. Mikko Lähtenmäki, Oripään Reservialiupseerit ry +48 (+20, +28), 3. Johannes Peurala, Porin Reserviupseerikerho ry +53 (+31, +22), 4. Joni Tenhunen, Naantalın Reservialiupseerit ry, +61 (+33, +28)

Miehet +50: 1. Mika Hallikainen, Helsingin Reserviläiset ry +1 (0, +1), 2. Markus Stigzelius, Helsingin Reserviupseerien Viestiosasto Ry, +9 (+2, +7), 3. Jussi Vehviläinen, Oripään Reservialiupseerit ry +18 (+7, +11), 4. Reima Koskenoja, Oripään Reservialiupseerit ry, +25 (+13, +12), 5. Veikko Markula, Oripään Reservialiupseerit ry +27 (+8, +19), 6. Timo Tolppanen, Louhisaaren Reserviläiset ry +53 (+28, +25).

Mika Hallikaisesta reserviläisten frisbeegolfmestari huimalla tuloksella

Suvi Lähtenmäki

Reserviläisurheiluliiton Frisbeegolfin SM-kisat käytiin Oripään OKRA-radalla 11.6.2022. Oripään OKRA-rata on tunnettu kumpuilevasta kangasmaastosta ja hiekkakuoppien johdosta väylillä on huikeitakin korkeuseroja. Vuonna 2021 rata kasvoi 24-väyläiseksi.

Kilpailuun osallistui niin kokeneita konkareita kuin ensikertalaisiakin. Kilpailussa heitettiin 2 x 18 väylää.



Miesten +50 -sarjan mitalistit Hopeaa sai Markus Stigzelius (vas.) kultaa Mika Hallikainen ja pronssia Jussi Vehviläinen.

Reserviläisten panos Jukolan viestissä oli merkittävä

Joni Lindeman

Varsinais-Suomen Reserviläispiirin jäseniä oli tukemassa maailman suurimman suunnistustapahtuman järjestämistä. Yhteensä 27 reserviläistä Mynämäen, Raision ja Turun Reserviläisyhdistyksistä huolehti kahden pysäköintialueen liikenteenohjauksesta ja valvonnasta. Saatua palaute oli pelkästään positiivista ja työssä

onnistuttiin hyvin. Väkeä ja autoja oli paljon, joten joukkoon mahtui monenmoista luonnetta, mutta hyvin selvitettiin.

Kellään reserviläisistä ei ollut kokemusta näin suuresta pysäköinnin järjestämisestä ja ei myöskään osalla järjestäjistä, joten ensikertalaisille hyvä suoritus. Kiitos onnistumisesta kuuluu kaikille työpanoksensa antaneille reserviläisille. Reserviläisten hoito-osuus Jukola pysäköinnistä

olivat pysäköintialueet P4 ja P5, joissa autoja oli yhteensä noin 3 000.

Joukko saapui lauantaiamuna paikalle klo 7:00. Sää ei suosinut, vettä tuli, mutta hymyssä suin työ eteni ja tahti parani sanonnan "työ tekijäänsä opettaa" mukaisesti. Vuorot vaihtuivat ja yövuoro sai myös riittävän miehityksen. Moni teki myös enemmän kuin mitä alkuun oli sovittu. Sunnuntaina aurinko

paistoi ja tuuli kuivasi Jukolan pellot (parkkipaikat), ja niinpä matkaaajat pääsivät autoineen liikkeelle ilman hinausta. Suunnistajat olivat myös siisti väkeä, sillä noilta hoitamistamme parkkipaikoista tuli vain kaksi pientä säkillistä roskaa; jätimme siis puhtaat paikat lähtiessämme.

Varsinais-Suomen Reserviläispiirit ja Lukkari-Jukolan järjestelyorganisaatio kiittää lämpimästi talkoisiin osallistuneita.



Jukolan viesti muutti Mynämäen metsät öiseksi valomereksi.



Parivartio

Seuraava numero ilmestyy
19.10.2022

Aineisto seuraavaan lehteen 30.9.2022 mennessä.



Jotta kaupassa olisi kiva käydä.

RESERVILÄISURHEILU



Jukolan viesti on osallistujille unohtumaton kokemus. Kuvassa vasemmalta Otto Pajala, Pekka Parkkinen, Klaus Sellman ja Aleksi Isomursu.

Vänrikki Parkkinen avasi salamoiden välkkeessä

Aleksi Isomursu, Klaus Sellman

Turun Reserviupseerit osallistuivat maailman suurimpaan viestisuunnistuskilpailuun, Jukolan viestiin, Mynämäellä 18.-19.6.2022. Yhdistyksen joukkueeseen kuului seitsemän reserviupseeria: **Pekka Parkkinen, Klaus Sellman, Jasper Niuro, Tuomas Pigg, Ville Ojala, Aleksi Isomursu ja Otto Pajala.** Heistä viisi oli mukana Jukolassa ensimmäistä kertaa.

Perjantai- aamuna vain kymmenen tuntia ennen joukkueiden pakollista nimeämistä avausosuutemme alkuperäisen suunnistajan **Simo Siltasen** kuume nousi. Varahenkilön etsiminen aloitettiin välittömästi ja onnekkaisesti löysimme sekä suunnistajan, Pekka Parkkinen, että myös suunnistuslampun Pekalle lainaksi. Pekan asennetta ei voi muuta kuin ihailla.

Kilpailu lähti lauantaina käyntiin klo 23 sotilaspoliisien ampuvilla lähtölaukauksilla. Kilpailijat juoksivat heti jyrkkään vesitornin

mäkeen ja katosivat metsään. Jukolan lähtö on upea kokemus, jota ei voi kuvata sanoin ja jolle TV-lähetyskään ei tee oikeutta.

Unohtumaton kokemus

Pian lähdön jälkeen aurinko laski, ukkonen alkoi, salamat välähtelivät ja vettä satoi. Sade loppui parin tunnin kuluttua ja otsalamppukaan ei enää tarvittu puoli viiden jälkeen, aamun sarastaessa. Jasper ja Tuomas vaihtoivat puomilla Jasperin tuodessa kartan Tuomakselle, ja muut lähtivät matkaan aamun yhteislähdöissä.

Otto lähti matkaan klo 9.00 ankkurien yhteislähdössä, jossa kaikki ryhmittäytyivät karttateleille oman karttansa kohdalle ja kenttäkuulutus lähetti ankkurit matkaan. Aleksi ja Ville lähtivät yhteislähdöllä (2.-6. osuukien juoksijat) klo 9.30. Yhteensä suunnistimme 20 tuntia ja 14 minuuttia, joka riitti kokonaiskilpailussa 1207. sijaan (tämä on myös ensi



vuoden lähtönumeromme).

Tapahtuma oli ammattimaisesti järjestetty ja toimi kokonaisuutena hienosti. Kilpailun johtaja **Petri Paukkunen** voi olla ylpeä tiimistään ja sen tuloksista.

Ensi vuoden 2023 Jukolaan Porvooseen Turun Reserviupseerit voi lähettää jäsenistön mielenkiinnosta riippuen useammankin joukkueen. Kotkan Jukolaan 2027 on luontevaa liittää vierailu Haminaan.

Välillä piti syödäkin. Pöydän ääressä vasemmalta Aleksi Isomursu, Ville Ojala, Tuomas Pigg ja Pekka Parkkinen.

Maailmanmestari lahjoitti Turun Reserviläisille maailmanluokan haulikon



IPSC-ammunnan maailmanmestari Jaakko Viitala (vas.) lahjoitti Turun Reserviläisille huippuluokan haulikon SRA-ammuntaan.

Ville Honkanen
Olli Juntunen

Turun Reserviläisten ampu-
matoiminta on viime vuosina kasvanut voimakkaasti ja mukaan tulee jatkuvasti uusia harrastajia. SRA-ammunnassa uusien ampujien myötä tarve yhdistyksen laina-aseille on ollut kovaa ja kalustoa onkin kehitetty määrätietoisesti. SRA-haulikko on kuitenkin monelle hieman vieraampi laji. Onneksi avuksi saatiin IPSC-haulikon maailmanmestari ja SRA:ssa hyvin kunnostautunut **Jaakko Viitala**, joka lahjoitti yhdistykselle yhden omista kilpa-aseistaan. Jaakon lahjoittaman ase, neuvojen, näkemyksen, sekä monikymmen-sivuisen huolto-oppaan avulla pääsemme kehittämään sekä toiminnallisen haulikkoammunnan kalustoa että harjoittelua seuraavalle tasolle.

Jaakko Viitala alkaa olla, muutoin vielä hieman marginaalisissa ampumaurheilulajeissa, sillä tasolla että suurempikin yleisö on saattanut nimen kuulla. Maanpuolustustyön ystävänä ja isänmaalliseksi tunnustautuva, nykyisin Pirkanmaalla asuva Viitala aloitti oman SRA-harrastuksensa

Turussa vuonna 2010 järjestetyllä SRA-kurssilla. Jo vuonna 2015 määrätietoisesti harjoitellut Viitala saavutti hopeaa Hiukkavaaran SRA SM -kilpailussa, sekä samana vuonna MM-hopeaa IPSC-manuaali haulikoiden sarjassa. Maailmanmestaruus irtosi samassa sarjassa vuonna 2018.

Pumppuhaulikoiden renessanssi

Benellin tiimissä ampuva Viitala mainitsee ammattiuransa yhtenä kohokohtana uuden Benelli Nova Speed -haulikon kehityksen ja myyntiin saamisen.

-Tuntui hyvältä, että vihdoin ollaan manuaalihaulikon renessanssissa, kun kellä tahansa on mahdollista mennä kauppaan ja ostaa sellainen kilpahaulikko, joka toimii kaikilla patruunoilla, tilanteessa kuin tilanteessa. Vuosia näitä kilpahaulikoita virittäneenä tuli sellainen olo, että voi hetkeksi keskittyä taas ampumiseen, sanoo Viitala.

Uudessa Benelli Nova Speedissä onkin toteutettu jo tehtaan toimesta juuri niitä muutoksia, joita Viitala on vuosien ajan tehnyt SuperNova-haulikoihin oman kokemuksensa pohjalta.

Jaakon kolme neuvoa

Lahjoituksena saatuun Benelli SuperNova -haulikkoon tutustuttaessa kysimme mitkä olisivat tärkeimmät neuvot uudelle SRA-ampujalle, kun hän asettuu tämän aseensa taakse seuraavissa harjoituksissa.

1. Haulikko on lähtökohtaisesti fyysinen ase, opettele tekemään vartalolla töitä ja pistä itsesi aseensa taakse kunnonla.

2. Patruunakapasiteetti on rajallinen. On erittäin tärkeää, että kun ammut niin osut. Tämä korostuu erityisesti haulikolla ammuttaessa.

3. Kun hankit oman haulikon, sen pitää olla itselle sopiva. Sovita ase itsellesi, säädä perät, tähtäimet yms. juuri itsellesi sopivaksi. Ampujan pitäisi pystyä katsomaan maalia ja osoittamaan aseella ja keholla maaliin.

Omaan elämään kannattaa aina sijoittaa

Omistaja-asiakkaana saat parhaat säästämisen ja sijoittamisen edut.
Tutustu osoitteessa op.fi/sijoittajanedut

Osuuspankin omistaja-asiakkuus – elämääsi varten.

Palvelun tarjoaa osuuspankki.

OP Turun Seutu





KOKOUKSET JA KILPAILUT



SYYS-SRA 2022

Loimaan Seudun Reserviläiset ry järjestää
Syys-SRA 2022 -kilpailun 15.-16.10.2022.

Paikka: Loimaan Laukojen ampumarata

Kilpailun johtaja: Heidi Silvander

Kilpailun ratamestari: Tommi Virtanen

Kilpailun tekninen asiantuntija: Jani Salo

Rastit: Kilpailussa ammutaan 6 rastia, joilla ammutaan kiväärillä, pistoolilla ja haulikolla.

Ampumamatkat: 3-85 m

Kilpailuluokat: H50, D, H ja TST, 7.62

Aikataulu: Kilpailu alkaa lauantaina ja sunnuntaina klo 08:00 ilmoittautumisella ja asetarkastuksella. Asetarkastuksessa tarkistetaan kivääri, pistooli, pistoolikotelo ja TST-varustus. Kilpailijapuhuttelu on klo 08:45 ja toiminta rasteilla alkaa klo 9:00 molempina päivinä.

Ilmoittautuminen: SSI / Syys-SRA 2022.
Ilmoittautuminen alkaa 1.9.2022 klo 20.00.

Lauantaina on toimitsijakilpailu ja varsinaiselle kilpailupäivälle sunnuntaille otetaan 60 kilpailijaa.

Kilpailumaksu: 60€ kilpailumaksu, jota ei palauteta, maksetaan 30.9.2022 mennessä Loimaan Seudun Reserviläisten tilille: Liedon Säästöpankki FI41 4309 0010 425346. Viestisarakeeseen: nimi, ampuja ID ja Syys-SRA 2022. Mikäli kilpailumaksua ei ole maksettu 30.9. mennessä, paikka annetaan seuraavalle.

Vakuutusturva: Reserviläisten ampumaturva tai SAL kilpailulisenssi. Dokumentit esitettävä kilpailupaikalla ilmoittautumisen yhteydessä.

Kilpailuinfo: Kilpailukutsu, rastikuvaukset ja kilpailuinfo julkaistaan Loimaan Seudun Reserviläisten nettisivuilla. Rastikuvaukset julkaistaan 2 viikkoa ennen kilpailua.

Lisäinfoa: Toimitsijoille on majoitusmahdollisuus. Mainitse siitä ilmoittautumisen yhteydessä.

Tervetuloa!

PIIRIN YÖPARTIOKILPAILU

lauantaina 8.10.2022
Auran Kettulinnassa klo 18 alkaen

Kilpailusarjat ja matkat:

H, H120, matka 6-9 km

D, D150, H150, H180, H210

(kilpailijan ikä väh 35 vuotta), matka 4-6 km

Yhdistykset kilpailevat yhdistysten kolmijäsenisin partioin, jotka voidaan muodostaa myös samalta seudulta kahden eri yhdistyksen jäsenistä. Joukkue edustaa sitä yhdistystä, josta on partion pääosa. Naiset voivat kilpailla myös H-sarjojen partioissa.

Säännöt:

Kilpailussa noudatetaan V-S reservipiirin maastourheilun yleisohjetta sekä -maastourheilun lajikohtaista ohjetta sekä soveltaen eri lajiliittojen kilpailusääntöjä. Ammunta tapahtuu järjestäjän kisapaikalle hoitamilla ekoaseilla. Kilpailu koostuu kolmesta osiosta: ekoaseamunna, kranaatinheitto ja yösuunnistus.

Ilmoittautuminen ja osallistumismaksu:

Ilmoittautuminen viimeistään pe 30.9. mennessä krsesups@gmail.com Ilmoittautumisessa mainittava partion jäsenen EMIT- numerot ja mahdolliset sotilasarvot.

Osallistumismaksu on 35€/joukkue, joka tulee maksaa viimeistään 30.9 tilille Kyrön Seudun Reserviupseerit ry FI 64 4711 1020 0314 80. Viestikohtaan "Yöpartiokilpailu 2022/yhdistyksen nimi". Karttojen painatuskuluja ja -aikataulun vuoksi jälki-ilmoittautuminen ei ole mahdollista.

Kilpailukeskus:

Kilpailukeskus sijaitsee Kettulinnan metsästysmajalla Aurassa, osoitteessa Kettukalliontie, 21380 Lietsuo. Opastus rastilipulla Lietsuontieltä.

Kilpailukeskuksessa saunomismahdollisuus ja kanttiini.

Kilpailunjohtaja: Pasi Arola

Tiedustelut: Mika Pitkänen p. 040- 528 1741 tai krsesups@gmail.com

TA: Matti Ylitalo p. 0500-534 055

TERVETULOA KISAILEMAAN AURAN AVOKALLIOILLE!

Varsinais-Suomen Reserviläispiirien PISTOOLIAMPUMAJUOKSUN JA -PARISPRINTIN MESTARUUSKILPAILUT keskiyöksiä 24.8.2022

Kilpailukeskus:

Vaskion urheilukenttä, Kavalontie 71 2560 Vaskio

Kilpailusarjat:

Pistooliampumajuoksu H - H80 D - D70

Parisprintti D. H. H80. H100 H120. H140 kilpailijan ikä vähintään 35 vuotta

Matkat piirin sääntöjen mukaiset.

Ilmoittautumiset

sähköpostilla 19.8.2022 kello 24.00 menessä (nimi, sarja, yhdistys ja sotilasarvo) yhdistyksittäin osoitteella: samuli.talvia@gmail.com

Osanottomaksut:

15€ / kilpailija, viesti 30 € / joukkue, tilille Salon Seudun Reserviupseerit ry FI36 5410 5040 0050 11

Kilpailun aikataulu

- kello 17.00 – 17.45 kohdistus
- kello 17.45 avaus
- kello 18.01 lähtö
- noin kello 19.30 parisprintin lähtö
- noin kello 20.30 palkintojenjako

Tiedustelut Samuli Talvia p. 040 823 86 93

Kilpailijalla vaaditaan voimassa oleva RUL Plus/RES Toimintaturva tai SAL:n kilpailulisenssi.

Tervetuloa

Salon Seudun Reserviupseerit ry

**Raision Reserviupseerit ry:n
ja
Raision Reserviläiset ry:n**

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

pidetään torstaina 20.10.2022 kello 18.00 alkaen

Raision kaupungintalolla, Nallinkatu 2, 21200 Raisio,
kahvitus kello 17.30 alkaen.

Käsitellään sääntöjen määräämät asiat.

Kokouksessa noudatetaan viranomaisohjeita ja määräyksiä kokoontumisten osalta.

Raision Reserviupseerit ry Raision Reserviläiset ry

Turun Reserviupseerit-Turun Reserviläiset ry

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

pidetään Heikkilän kasarmin Sotilaskodissa
19.10.2022 klo 18.00.

Kokouskahvit ovat tarjolla klo 17.30 alkaen.

Kokous paikka saattaa muuttua, jos Puolustusvoimat joutuvat rajoittamaan ulkopuolisten liikkumista kasarmialueella. Tiedotamme asiasta sähköpostitse.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat sekä yhdistyksen sääntöjen §14 muutos.

Tervetuloa

Hallitus

Halikon reserviläiset järjestävät avoimen

"MAURIN KENTÄN"

Maurin päivänä 22.09.2022 alkaen kello 15.00
Halikon Hakoniskoien radalla,
osoite Kavalontie 71 Salo.

Kilpailu ammutaan kenttäammunnan säännöin (10 + 10) pienoiskiväärillä (matka 50 m) ampumajuoksuvarusteissa.

Kilpailu on uusintakilpailu, voi ampua useita kertoja.

Osanottomaksu 15 e (uusintasarja 10 e) maksetaan paikalla käteisenä.

Palkinnot:

osanottotuloista voittajalle 50 % arpomalla 25 %.

Tiedustelut: Reino Heikkilä 050 5678904

HALIKON RESERVILÄISET



SILIKONITUOTTEET

- MUOTONAUHAT
- SILIKONILETKUT
- MUOTTITUOTTEET
- NESTESILIKONITUOTTEET (SLR)

HEXAMER OY

Pakurlantie 6, 20380 Turku, puh. 010 617 620, fax 010 617 621

Syväasukellus turkulaisuuteen

TILAA ts.fi/tskortteli



Kortteli

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

ADWORKS

SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

TEIPPAUKSET

TARRAT

TULOSTEET

KYLTIT

OPASTEET

AURINGON-

SUOJAKALVOT



Soita ja tilaa!

PUH. 029 007 4545



ADWORKS.FI



ADWORKSOY



ADWORKSOY



KAKONTIE 7, LIETO

KUN TAHDOT PANKILTA PALVELUA, ET KOHTELUA.



Liedon Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

Kaarina | Lieto | Loimaa | Naantali | Paimio | Raisio | Turku |

P. 010 430 900* saastopankki.fi/liedonsp

* Hinta 8,35 snt/puh. + snt/min. kotimaan lanka- ja matkapuhelinliittymistä.



Turku | Raisio | Salo | Forssa

LUE LISÄÄ: keskusautohalli.fi

Nordea



Ajat muuttuvat. Helpommiksi.

Kun vaihdat paperisen tunnuslukukorttisi Nordea Tunnusluvut – sovellukseen, luvut kulkevat aina mukanas ja voit hoitaa entistä kätevämmin sekä pankkiasiat että muut pankkitunnuksia vaativat palvelut.

Lue lisää nordea.fi/tunnuslukusovellus ja lataa tunnuslukusovellus puhelimeesi tai tablettiisi.

NORDEA 24/7 0200 3000 (PVM/MPM), NORDEA.FI

Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike, Nordea Bank AB (publ), Ruotsi

SYYSKUU

100 VUOTTA

13.9. Yliluutnantti Mikko Lundell

Turku

94 VUOTTA

18.9. Fänrik Göran Lindroos

Åbo

93 VUOTTA

27.9. Vänrikki Päiviö Kallio

Turku

91 VUOTTA

18.9. Yliluutnantti Raimo Halmeenmäki

Turku

90 VUOTTA

7.9. Yliluutnantti Olavi Larjama

Lieto

9.9. Yliluutnantti Hannu Lampo

Loimaa

19.9. Vänrikki Heimo Hiirsalmi

Piikkiö

85 VUOTTA

14.9. Majuri Simo Metsola

Masku

28.9. Yliluutnantti Raimo Salo

Turku

30.9. Ylikersantti Pekka Airo

Loimaa

75 VUOTTA

2.9. Luutnantti Jouko Ermala

Lieto AS

7.9. Korpraali Urho Ruohonen

Loimaa

16.9. Luutnantti Mauri Hermunen

Muurla

20.9. Vänrikki Urpo Hörkkö

Turku

20.9. Luutnantti Mauri Törmä

Huittinen

22.9. Ylikersantti Paavo Sätälä

Niinijoki

70 VUOTTA

12.9. Alikersantti Tarmo Lehto

Alastaro

16.9. Alikersantti Juha Näyhä

Naantali

16.9. Tykkimies Tapio Vuoriaho

Laitila

21.9. Luutnantti Kauko Hakala

Vahto

22.9. Yliluutnantti Matti Orava

Mynämäki

26.9. Yliluutnantti Markku Sipponen

Paimio

60 VUOTTA

5.9. Kapteeni Jukka Sarkki

Naantali

9.9. Viestimies Mika Tuominen

Loimaa

20.9. Kersantti Lasse Kasen

Masku

22.9. Ylikersantti Mika Ranta

Taivassalo

25.9. Alikersantti Kimmo Jarpa

Askainen

26.9. Alikersantti Petri Mömmö

Nousiainen

26.9. Kapteeni Kalle Virtapohja

Kerava

28.9. Alikersantti Reijo Ahonen

Naantali

50 VUOTTA

1.9. Vänrikki Heikki Kurkela

Yliskulma

2.9. Jääkäri Sami Sandborg

Kaarina

2.9. Alikersantti Jani Vesterinen

Vinkkilä

6.9. Luutnantti Marko Sonkkila

Masku

19.9. Luutnantti Lasse Riihihuhta

Naantali

LOKAKUU

96 VUOTTA

25.10. Kersantti Ahti Olkkonen

Turku

92 VUOTTA

10.10. Luutnantti Esko Lehtonen

Naantali

90 VUOTTA

7.10. Alikersantti Kosti Kaustio

Piikkiö

85 VUOTTA

19.10. Kersantti Kauko Kuneinen

Merimasku

80 VUOTTA

3.10. Everstiluutnantti Markku Laurinen

Mellilä

17.10. Kersantti Seppo Rannikko

Raisio

26.10. Vänrikki Olli Vira

Mynämäki

27.10. Yliluutnantti Sauli Alarautalahti

Salon

75 VUOTTA

10.10. Ylikersantti Eero Eeva

Hietämäki

11.10. Ylikersantti Hannu Ali-Raatikainen

Riihikoski

15.10. Ylikersantti Erkki Rantanen

Niinijoki

26.10. Kapteeni Risto Jaakkola

Loimaa

26.10. Yliluutnantti Tapio Tuusa

Taivassalo

29.10. Majuri Vesa Mattila

Turku

30.10. Kapteeniluutnantti Pauli Kurkilahti

Taivassalo

31.10. Kapteeni Markku Orell

Parainen

70 VUOTTA

4.10. Everstiluutnantti Reino Kallio

Riihikoski

5.10. Vänrikki Jaakko Koskinen

Loimaa

6.10. Kersantti Mauri Sinnelä

Suomusjärvi

9.10. Kapteeniluutnantti Esko Koskinen

Raisio

9.10. Yliluutnantti Timo Mussaari

Knaapila

9.10. Kersantti Kalevi Toivonen

Piikkiö

10.10. Majuri Björn Wahlroos

Salon

12.10. Ei sotilasarvoa Aija Kestilä

Alastaro

14.10. Kapteeni Kari Kotiniemi

Metsämaa

17.10. Alikersantti Esko Uusitalo

Loimaa

19.10. Ylikersantti Jouko Mäkinen

Loimaa

21.10. Yliluutnantti Jouko Kylä-Utsuri

Loimaa

21.10. Kapteeni Jari Laiho

Hajala

26.10. Jääkäri Jouko Kivimaa

Turku

31.10. Löjtnant Bengt Engblom

Åbo

60 VUOTTA

4.10. Yliluutnantti Heikki Aro

Paimio

4.10. Ylivääpeli Jorma Hahtokari

Raisio

7.10. Luutnantti Timo Marttila

Mynämäki

7.10. Sotilasmestari Arto Takala

Rusko

13.10. Ei sotilasarvoa Ritva-Liisa Hilpinen

Masku

17.10. Majuri Pasi Rantala

Turku

18.10. Yliluutnantti Tero Piispanen

Turku

18.10. Ylikersantti Harri Uusitalo

Turku

21.10. Ei sotilasarvoa Eeva-Marja Sorariutta

Mynämäki

26.10. Majuri Petri Honkasalo

Turku

29.10. Vänrikki Mika Kirjavainen

Turku

50 VUOTTA

1.10. Vänrikki Henriikki Suominen

Mynämäki

4.10. Korpraali Petri Leino

Kyrö

6.10. Ylikersantti Ville Kosonen

Turku

11.10. Alikersantti Mika Mustajoki

Laitila

12.10. Ylivääpeli Jussi Jääskelä

Hevonpää

15.10. Sotamies Harri Vähä-Verkkomäki

Kaarina

17.10. Pursimies Sami-Kustaa Tuulensuu

Turku

18.10. Sotamies Pasi Ojaniemi

Uusikaupunki

25.10. Kapteeni Hannu Holopainen

Merimasku

25.10. Luutnantti Janne Nohkola

Veikkola

KOTIMAINEN LED-VALAISTUKSEN ASiantuntija



Sauna | Keittiö | LED-profiilit ja valot sisä- ja ulkovalaistukseen

www.ledify.fi



VIRTASEN 4 ÖLJYN LAATUMAALI
MAALI, JOKA OSUU PUUN YTIMEEN

Perinteinen, luonnonöljypohjainen Virtasen 4 Öljyn Laatumaali imeytyy syväälle puun sisään. Siksi se ei lohkeile irti vaativissakaan olosuhteissa. Vaadi sinäkin talomaaliksesi öljymaalien napakymppi, Virtasen 4 Öljyn Laatumaali*!

Jälleenmyyjien yhteystiedot: www.virtasenmaalitehdas.fi

TESTIVOITAJALAATUA*

*Testivoittaja, TM-Rakennusmaailma 6/2008 ja 6/2011

Virtasen Maalitehdas, Työkuja 5, 21600 Parainen (02) 45 44 500



